

Občinski list

Glasilno občine Renče-Vogrsko

občina praznuje

03 Občinska priznanja 2015

foto: Bogo Rusjan

iz krajevnih skupnosti

11 Koncert mladih glasbenikov naše občine

iz krajevnih skupnosti

15 Vogrinski godbeniki srebrni na Češkem

šola

23 200 let šole v Renčah

Zdaj pa počitnice!

Pred odhodom na počitnice in dopuste je pred vami še ena številka Občinskega lista. Kot smo vam obljubili v prejšnji številki, vam obširno poročamo o

letošnjih prejemnikih občinskih priznanj. Zvrstilo se je tudi veliko drugih dogodkov v okviru občinskega praznika in tudi ti so našli mesto na straneh našega lista. Obilo je bilo športnih dogodkov, pa tudi sam zaključek šolskega leta vedno prinaša vznemirljiva dogajanja in doživetja. Eno takih je bilo tudi srečanje učencev renške šole in šole Valentina Vodnika iz Ljubljane. Organizirali so pohod s posebnim programom iz Bukovice do Renč, nato po Gregorčičevi poti na Gradišče, kjer jih je čakal avtobus in jih popeljal k spomeniku na Cerje. Po ogledu so šli po sledih soške fronte iz 1. svetovne vojne na Krasu in zaključili pri društvu Žbrinca iz Opatjega sela, ki neguje stare običaje svojega kraja in okolice. Zelo poučna in zanimiva pot, morda ideja kakšnemu društvu za kulturno-turistično dejavnost. Tudi sam sem bil udeleženec dela tega pohoda in med učenci mestne in podeželske šole sem zaznal posebne poglede na okolje, naravo, dogajanje. Otroci z ljubljanske šole so naše okolje zaznali drugače in ga tako v svojih zapisih tudi opisali. Ko smo že pri šolarjih, je prav, da se spomnimo na visoko obletnico, ki jo letos obeležujejo na renški šoli. Jeseni bodo praznovali visok jubilej, 200-letnico ustanovitve šole. Uredništvo se je odločilo, da bo naslednjo številko posvetilo temu visokemu jubileju z obiskom na šoli in pri nekaterih, ki jim je bila šola še posebej blizu. Pa veselo na počitnice in pustite skrbi doma, če se le da.

| Boris Arčon

Županova beseda

Letošnjega 26. aprila smo že osmič praznovali občinski praznik. Obeležili smo dan, ko so vse tri krajevne skupnosti, ki sedaj tvorijo Občino Renče-Vogrsko, sprejele sklep o uvedbi vseh postopkov o odcepitvi od MO Nova Gorica. Vsekakor je šlo za pomembno odločitev za naše kraje, ki so se združili v okviru naše nove občine. Tu je treba še enkrat izreči posebno zahvalo pobudnikom za ustanovitev nove občine; priznanja v obliki Občinskega grba, delo akademskega kiparja **Zmaga Posege**, ki so jim jih podelili občinski svetniki, so prav gotovo v pravih rokah.

Danes vsi, ki kakor koli delujemo v okviru občine, s ponosom ugotavljamo, da smo se odločili za pravo pot, saj je občina vsestransko napredovala – tako na področju kulture, športa, ohranjanja kulturne dediščine in šolskih dejavnosti na eni strani, kakor tudi pri izgradnji infrastrukture in prenovi šolskih in drugih javnih objektov. In še kar nekaj nalog je pred nami, ki jih bomo v okviru danih finančnih zmožnosti nedvomno zmogli. Prav je, da povem, da smo v tem obdobju imeli tudi vrsto visokih političnih obiskov, od ministrov pa do predsednika vlade in predsednika republike.

V okviru praznovanja občinskega praznika smo tudi letos podelili občinska priznanja, ki so jih prejeli **Rožica Žvanut, Radivoj Pahor** in **Športno društvo Škulja Vogrsko**. To so tisti, ki s svojim nesebičnim, požrtvovalnim in neumornim delom skrbijo za naš lepši in plemenitejši vsakdan, za kar jim še enkrat izrekam čestitke in zahvalo. Zahvala gre tudi vsem društvom, ki so uspešno organizirala in sodelovala na prireditvah v okviru občinskega praznika.

Aprila se je zgodila selitev občinske uprave in upravne enote v nove prostore, v kletne prostore kulturnega doma. Oboji so od

same ustanovitve delovali v najetih prostorih v lasti KS Bukovica, ki so se nahajali v različnih nadstropjih, kar je za občane in zaposlene predstavljalo določene težave in probleme, poleg vsega pa je občina pristopila k programu »Občina po meri invalidov« in to je bil korak tudi v tej smeri. Ni zanemarljivo tudi, da smo za adaptacijo in opremljanje prostorov uspeli pridobiti evropska sredstva. Na Vogrskem, pod viaduktom hitre ceste, smo odprli tržnico, kjer domači kmetje lahko ponujajo in prodajajo svoje pridelke. Na Volčji Dragi, med nekdanjim Poligalantom in Martexom, bomo junija uredili še zadnji neurejen odsek občinske ceste s pločnikom in tudi za ta dela nam je uspelo pridobiti evropski denar. Med počitnicami bomo na renški šoli izpeljali energetska sanacija dela šole in telovadnice, kot je predvideno z letnim načrtom. Ob dnevu državnosti, 25. juniju, čestitam vsem občankam in občanom in obenem želim vesele in sproščujoče dopustniške dni.

| Župan Aleš Bucik

Občinska priznanja 2015

Ni navada, ampak prijetna dolžnost, da vsako leto podelimo tri občinska priznanja in enkrat v mandatu tudi plaketo za posebne zasluge našim občankam in občanom.

Letos so občinska priznanja prejeli:

ROŽICA ŽVANUT

Predlagatelj je zapisal:

Rožica Žvanut, Žigoni, Renče, je bila rojena 12. januarja 1940 v Renčah. Otroštvo je preživela pri starših. Osnovno šolo je dokončala v Renčah in se nato zaposlila pri Živinorejsko-veterinarskem zavodu Nova

Gorica v bakteriološkem laboratoriju. Ob delu je dokončala živinorejsko-veterinarsko srednjo šolo v Ljubljani. Leta 1992 se je upokojila.

Leta 1963 je bila izvoljena v krajevni odbor RK Renče, 1966. pa ji je bila dodeljena funkcija blagajničarke v krajevni organizaciji. To delo je vestno, ažurno in gospodarno opravljala do leta 2005, to je 39 let. Poleg tega je aktivno sodelovala v vseh dejavnostih, ki jih je organiziral Rdeči križ v krajevni skupnosti in v širšem območju. Leta 2005 jo je 20-članski odbor Rdečega križa Renče izvolil za predsednico RK Renče in to delo opravlja 10 let! In sicer: organizira, vodi in nadgrajuje vse dejavnosti Rdečega križa Renče, ki so bile tradicionalno organizirane že v preteklem obdobju. To je:

- budno spremlja socialne razmere prebivalcev s posebnim poudarkom za socialno ogrožene družine, zlasti tiste, ki so ogrožene zaradi brezposelnosti,
- organizira vsakoletno srečanje starejših krajanov v KS Renče,
- pridobiva krvodajalce in vsakih 5 let organizira srečanje in podelitev priznanj krvodajalcem v KS Renče,
- vodi dejavnosti pobratenja z Društvom prostovoljnih krvodajalcev iz pobratenege Štarancana,
- organizira vsakoletne obiske na domu vseh krajanov, starejših od 80 let, obiske

krajanov v domovih v Podsobotinu, Novi Gorici in na Gradišču, obiske osamljenih in invalidov,

- posebnost je tudi obisk vseh žena, starejših od 70 let, ob 8. marcu. Ob vsakem obisku so obiskovanci deležni skromnega darila ali rože.

V 10 letih predsedovanja je organizirala in uspešno izpeljala več dejavnosti, ki so bile pomembne za sam kraj Renče, za širši okoliš in za afirmacijo Občine Renče-Vogrsko.

1. Leta 2006 je RK Renče pod predsedovanjem Rožice Žvanut za zdravstveno ambulanto Renče kupil defibrilator – za potrebe kraja in širše okolice. Ob tem je bila organizirana 12-članska ekipa zdravstvenih delavcev (živečih v tem okolju), ki so bili večji rokovanja z aparatom. Po en član te ekipe je bil prisoten z defibrilatorjem na vseh večjih kulturnih, športnih prireditvah in drugih družabnih srečanjih. Vse do leta 2012 (nadaljno skrb je prevzela civilna zaščita).
2. Ob 65. obletnici delovanja RK Renče je bil v organizaciji RK Renče dobrodelni koncert – odmeven v širšem okolju in finančno uspešen. Celotni izkupiček je bil dan v šolski sklad osnovne šole iz Renč za pomoč učencem iz socialno ogroženih družin. Ob tej priložnosti je bila v Hiši pravih srečanj postavljena razstava o delu RK Renče.
3. RK Renče je organiziral »delavnice za zdrav življenjski stil«. Organizacija je zajela vse tri krajevne skupnosti naše občine. Vpisanih je bilo 51 udeležencev, delavnice je redno obiskovalo in zaklju-

- čilo 41 udeležencev.
4. V 10 letih je bilo organiziranih devet zdravstvenih predavanj za odrasle z zelo dobro udeležbo.
 5. Od leta 2005 RK sodeluje pri novoletnem »Živ-žavu« ob prihodu Dedka Mraza v osnovni šoli Renče – peka palačink za vse udeležence in peka peciva.
 6. Ob poplavih, ki so prizadele Renče, je predsednica RK sodelovala pri popisu prizadetih krajanov, nekaterim poplavljenecem je bila s strani RK dodeljena tudi finančna pomoč.
 7. Na Trgu Evrope v Novi Gorici je bila postavljena razstava »35 let pobratena z občino Štarancan«.

Rožica Žvanut kot predsednica Rdečega križa Renče uspešno sodeluje z drugimi društvi in organizacijami v Renčah, še posebej uspešno s KS Renče in osnovno šolo Renče (krajevni praznik in drugo). V preteklosti je za svoje uspešno delo v humanitarni organizaciji Rdečega križa prejela priznanje občine Nova Gorica in srebrni znak Rdečega križa Slovenije. Rožica Žvanut je v našem kraju in občini poznana po njeni delavnosti, poštenosti in vestnosti. Je članica Območnega odbora RK Nova Gorica z eno prekinitivno že 5 mandatnih obdobji.

ŠPORTNO DRUŠTVO ŠKULJA VOGRSKO

Predlagatelj je zapisal:

Športno društvo Škulja Vogrsko je bilo ustanovljeno novembra 2006 z namenom ohranjanja dediščine naših krajev (obuditi, ohraniti in ponovno popularizirati staro, skoraj pozabljeno igro škuljanje). Prvi predsednik društva je bil **Davorin Petrovčič**, leta 2010 pa ga je nasledil **Jožef**

Hvalica.

Športno društvo je organizirano po petih sekcijah, ki so razporejene po celotni občini Renče-Vogrsko. Društvo tako trenutno šteje 114 članov, ki skrbijo, urejajo in posodablajo igralne površine ter organizirajo tekmovanja. Z vidika Občine je zelo pomemben povezovalni učinek, saj povezujejo igralce iz vseh treh krajevnih skupnosti. Vadijo na treh urejenih in osvetljenih igriščih – pod viaduktom Vogrsko, v Arčonih in v Bukovici, v zimskem času pa v šolskih telovadnicah in na kotalkališču.

Športno društvo Škulja vsako leto organizira in izpelje več kot 10 tekmovanj:

- Občinska škuljada ob občinskem prazniku,
- tradicionalna škuljada ob krajevnem prazniku Vogrsko,
- Arčonska škuljada,
- tradicionalna Arčonska škuljada »Mohorjevov«,
- turnir Vogrsko – Kurnik,
- turnir za Pokal Slovenije,
- Memorial Harija Mozetiča,
- turnir ob »Martinovem« na Vogrskem,
- škuljada »Bukovica«,
- škuljada »Viadukt«.

Od leta 2007 društvo sodeluje z VDC Nova Gorica iz Stare Gore in vsako leto organizira in izvede tradicionalno škuljado Kurnik v prekrasnem ambientu domačije Lebanovih. Uporabniki VDC Nova Gorica iz Stare Gore s svojo prisotnostjo in igro razveselijo številne tekmovalce in goste. Medsebojno povezovanje in vključevanje drugačnosti v družbo je smisel življenja posameznika, zato nam ta škuljada pusti veliko vtisov in spoznanj.

Športno društvo Škulja se vsako leto udeležuje gostovanj doma in tudi čez

mejo. Z njihovo pomočjo sta se ustanovili tudi društvi Škulja Kago v Biljah in Škulja Barje v Brezovici.

Doma se udeležujejo škuljanj v Šempasu, Temnici, Šenčurju, Mirnu; v tujini aktivno sodelujejo z Občino Tinjan, kjer poleg izmenjave delovnih obiskov zaigrajo na turnirju – Memorialu Mario Krizmanič in v Sv. Mariji Veli. Na Hrvaškem se udeležujejo tudi gostovanja v Savudriji, Bumbarske fešte v Vodnjanu, »Petrove« Marčengele v Buzetu, gostovanja Dani mijesta »Muri-ne«.

ŠD Škulja aktivno sodeluje z Istarskim pljočkarskim savezom, v katerega je vključenih 26 društev in ki organizira preko 30 turnirjev vsako leto. S Prstometno organizacijo Slovenije, s katero ŠD Škulja sodeluje, organizira tekme za Pokal Slovenije.

V Italiji se udeležujejo gostovanja v Praprotnem. Vsi tuji igralci pa se tudi udeležujejo tekm, ki jih organizira Športno društvo Škulja.

Izdelano imajo spletno stran (www.skulja.si), kjer si lahko ogledate fotogalerijo s posameznih srečanj, preberete obvestila in novice, spoznate člane društva in izveste vse o Športnem društvu Škulja.

Opozoriti moramo tudi na medgeneracijsko sodelovanje. V osnovnih šolah znotraj občine Renče-Vogrsko z mentorstvom članov društva učenci spoznavajo igro kot eno izmed športnih iger v okviru športne vzgoje, pri izbirnih predmetih in kot sprostivno dejavnost v okviru podaljšanega bivanja. Zanimanje za škuljanje je veliko, saj se je znotraj društva formirala skupina otrok in mladincev, katerim mentorji so starejši igralci. Znanje se zato prenaša iz roda v rod.

Škuljanje ni samo rekreacija, kjer člani društva skozi igro skrbijo za psihofizično kondicijo. Škuljanje je druženje, sprostitvev brez velikih stroškov za igralni material in opremo.

Športno društvo Škulja prispeva k prepoznavnosti kraja in občine ter njune identitete. Je pomemben dejavnik razvoja turizma in sestavni del družabnih prireditev. Veliko so pripomogli tudi pri projektih, kot sta »Očistimo Slovenijo« in »Lijak«, kjer so bili zelo aktivni.

Športno društvo Škulja je pomemben del kulturne in športne dediščine našega kraja. Leta 2014 so se prijaviili na razpis Slovenskega etnografskega muzeja za vpis enote nesovne kulturne dediščine v Register žive kulturne dediščine. Konec lanskega leta so prejeli potrditev pobude za vpis v register žive kulturne dediščine, kar bo njihovemu delu in igri dalo še poseben pečat.

RADIVOJ PAHOR

Utemeljitev predloga ni bila naporna, saj je delo Radivoja Pahorja poznano veliki večini nas vseh:

Radivoj Pahor, profesor sociologije in pedagogike, je dolgoletni javni in kulturni delavec, dejaven zlasti na področju krajevne samouprave, lokalne zgodovine ter šolstva in kulture. Poklicno je deloval kot učitelj v osnovni in srednjih šolah, kot šolski svetovalni delavec in pedagoški svetovalac na Zavodu Republike Slovenije za šolstvo. S publicističnimi prispevki in literarno ustvarjalnostjo posega v širši družbeni prostor doma in v zamejstvu. Njegovo strokovno delo in angažiranost v družbenem okolju Goriške sta bila opazna že pred ustanovitvijo občine Renče-Vogr-

sko. Urejal je šolska in lokalna glasila, bil je v uredništvu Primorskih srečanj in vrsto let mentor mladim v različnih krožkih in organizacijah.

Radivoj Pahor je prispeval k pobratenju Renč z občino Štarancan. Bil je član prvega odbora za pobratenje iz let 1976 in 1977, ob 35-letnici pa je sodeloval pri ustvarjanju dvojezične knjige o tem smelem in uspešnem projektu, ki ga Krajevna skupnost Renče in Občina Renče-Vogrsko nadaljujeta, spodbujata in dograjujeta v skupno zadovoljstvo.

Radivoj Pahor je zaznamoval tudi renški šport. Posvečal se je zlasti plavanju in vaterpolu ter splošni vadbi. Po dograditvi telovadnice ob osnovni šoli, za katero si je zelo prizadeval, je dve sezoni vodil tudi vadbo za predšolske otroke. Je pisec in urednik več publikacij o renškem športu in

športni zgodovini Renč, še posebej Športnega društva Partizan.

Radivoj nastopa na številnih prireditvah. Otroke je razveseljeval kot Dedek Mraz v Renčah, Bukovici in Novi Gorici. Je pisec več skečev, omenimo naj le tistega ob obnovitvi renške ljudske noše. Nastopa tudi kot govornik ob najrazličnejših prireditvah v Renčah in sosednjih krajih, zelo odmevne in prepoznavne pa so njegove besede pokojnikom ob zadnjem slovesu.

Na pobudo **Mirana Pahorja** smo z nizom prireditev zaznamovali 750-letnico prve znane pisne omembe Renč iz leta 1256. Radivoj Pahor je zavzeto in po najboljših močeh soustvarjal ta obsežen projekt, vodil razprave s priznanimi avtorji strokovnih prispevkov ter oblikoval in vodil zaključno prireditev s predstavitvijo knjige o pestri renški zgodovini. Je tudi sourednik omenjene knjige.

Radivoj Pahor je dejavno sodeloval pri nastajanju Občinskega lista občine Renče-Vogrsko, kasneje pa se je vanj oglašal s priložnostnimi prispevki, med katerimi so bile tudi njegove pesmi v domačem narečju. Poznamo ga namreč tudi kot pesnika in člana goriškega literarnega kluba Govorica. Večkrat je sodeloval na literarnih srečanjih v naši občini in v širšem goriškem prostoru, na Gregorčičevih dnevih v Novi Gorici in na Gradišču ter ob spominu na Franceta Bevka in Mateja Bora. Na njegovo pobudo je bila sredi osemdesetih let prejšnjega stoletja na trgu v Renčah posajena lipa, simbol slovenstva.

V nagovoru ob prazniku slovenske kulture je domači javnosti že pred desetletjem predstavil pobudo o Gregorčičevi spominski in sprehajalni poti med Renčami in Gradiščem, ki jo je kmalu po ustanovitvi

► uresničilo in jo še uresničuje Društvo za kulturo, turizem in razvoj Renče skupaj s krajevno skupnostjo in društvi na Gradišču ter ob podpori Krajevne skupnosti Renče in Občine Renče-Vogrsko in MO Nova Gorica. Radivoj je soustvarjalec informacijskih tabel o Goriškem slavčku ob poti, ki je tako postala tudi učna pot.

Radivoj Pahor objavlja v slovenskih revijah, med njimi v Sodobnosti, Fontani, Reviji 2000, Primorskih srečanjih, Delovih Književnih listih in drugod, v novejšem času v spletnih revijah in v literarnih sporedih Radia Slovenija. Njegovo ime je povezano tudi s številnimi kritičnimi in iskrivimi prispevki v dnevnem in revijalnem tisku. Je avtor šestih pesniških zbirk in knjige v prozi, ki so jo kritiki označili kot poetično korespondenco. Radivojevo knjigo sonetov, ki sta jo gmotno podprli Krajevna sku-

govoren za dobro delovanje društva, toda za seboj mora imeti predvsem delovne člane odbora, pogostokrat družinske člane in posameznike, ki so vedno pripravljeni priskočiti na pomoč, ko je treba. Zato hvala vsem, ki omogočate, da smo uspešni in združeni v humanitarni dejavnosti, ki postaja vedno bolj pomembna.«

Jožef Hvalica, predsednik Športnega društva Škulja Vogrsko, pravi: »Prejeto občinsko priznanje potrjuje pravilno zastavljeno vizijo društva, ki ima načelo druženja, rekreacije in zdravega tekmovalnega duha. Člani iz občine Renče-Vogrsko in bližnje okolice radi sodelujemo na raznih področjih, kar daje društvu dodatno širino, njim pa možnost, da osrečijo sebe in druge. Zato še enkrat hvala KS Vogrsko in Občini Renče-Vogrsko, da so opazili našo željo po združevanju in ustvarjanju lepih trenutkov

pnost Renče in Občina Renče-Vogrsko, je še posebej zaznamovala obsežna spremna beseda **Cirila Zlobca**.

Prav gotovo so vsa priznanja prišla v prave roke in vzbudijo pri nas vseh posebna čustva.

Besede nagrajencev

Rožica Žvanut pravi: »Občinsko priznanje mi pomeni veliko zadovoljstvo in vesela sem, da so letošnji prejemniki občinskih priznanj iz treh različnih dejavnosti, ki jih povezuje humanitarnost in delo, ki povezuje in druži v medsebojnem sodelovanju vseh nas.

To je v nekaj letih že drugo priznanje prostovoljcem KO Rdeči križ Renče in izredno sem zadovoljna, da ima humanitarnost v naši občini izreden pomen.

Vsako društvo ima svojega vodjo, ki je od-

za vse.«

Radivoj Pahor pravi: »Hvaležen sem vsem, ki ste prepoznali pomen mojega ustvarjalnega prispevka in mi pomagali pri izidu knjige *V plašljivem vrbju*. To dejanje visoko cenim in sem zanj hvaležen. Sicer pa je umetnost, poezija morda še posebej, prostor svobode. Tu stojim za Cankarjevimi besedami: »Nobeno delo, ki ga je izvršil človek v prilog svobode, torej v prilog kulture, ne izgine za vekomaj, ne ogenj ga ne more za vekomaj pokončati, ne meč!« (Slovenska ljudstva in slovenska kultura, Trst, 24. in 25. aprila 1907). Te besede so v nekem smislu tudi moj življenjski in pesniški credo.«

Vsekakor ne bi mogli bolje zaključiti tega prispevka. Človeško ustvarjanje je večno, pa čeprav ga ohrani samo dobra misel na prehojeno pot.

Zbrala in uredila: Katjuša Žigon
Foto: Bogo Rusjan

Revija pevskih zborov

Aprila vsako leto naša občina praznuje svoj praznik in v sklopu tega je bila tudi letos (že četrtrič) organizirana revija pevskih zborov občine. Prenosno plaketo za organizacijo revije je lani prejel **ŽePZ Vogrinke** in tako so bile »Vogrinke« gonilna sila prireditve.

Namen same revije je predstavitev in povezovanje vseh zborov, ki delujejo v naši občini in jih občani že tako ali drugače dobro poznajo tudi z drugih prireditev. In jim vedno radi prisluhnejo. V lepem številu so jih prišli poslušat tudi v petek, 24. aprila 2015, v Bukovico.

Povezovalka revije, **Kristina Mihelj**, je na oder najprej povabila zbor »od drugod«. Letos je prišel v goste **MoPZ Anton Klančič** iz Mirna. Zbor, ki je uradno nastal že leta 1964 in je preživel več zborovodij in generacij pevcev, je danes sestavljen iz samih mladih fantov, vodi pa jih njihov vrstnik **Jani Klančič**. Pravijo, da niso nikoli pobirali posebej pomembnih odličij, so pa vedno poskrbeli, da so obiskovalci na njihovih nastopih uživali. Zato so ostali zvesti predvsem slovenskim pesmim in pesmim, ki gredo slovenskemu človeku »hitro v uho«. To so nam pokazali tudi v Bukovici. Nastop domačih zborov se je pričel veselo in razigrano, saj so kot prvi nastopili mladi, najmlajši pevci – **Otroški pevski zbor OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče**. Zase pravijo, da radi pojejo, da si z glasbo polepšajo dan in so z njo bogatejši, bolj povezani in bolj veseli. Košček tega veselja in radosti so podelili tudi vsem v dvorani. Zbor že več let vodi zborovodkinja **Nataša**

Programe občine Renče-Vogrsko ob občinskem prazniku

Domazet.

Domači poslušalci so lahko prvič prisluhnili novoustanovljeni skupini – **Vokalni skupini »Vogrsko«**. Fantje so se na Vogrskem prvič zbrali septembra 2014. Pod vodstvom zborovodkinje **Mojce Sirk** bi radi s kakovostnim in ubranim petjem nadaljevali tradicijo večglasnega moškega petja, z raznolikim izborom pesmi pa razveseljevali različne generacije in zahteve poslušalcev. Letos so se prvič predstavili na reviji Primorska poje, junija pa nameravajo v domačem kraju organizirati koncert. Na reviji v Bukovici so pokazali, da jim bo lepo prisluhniti.

MoPZ Provox je nastal leta 1986 z namenom združiti može in fante s širšega področja spodnje Vipavske doline, ki so imeli radi lepo pesem. Takrat so se mu pridružili pevci, ki so kot študentje peli pri različnih zborih, in pevci iz Nove Gorice ter njene širše okolice. Takratni sestav je postal in ostal jedro zbora, ki še danes ustvarja in ostaja predan zborovskemu petju. Za svoj trud in delo so prejeli kar nekaj priznanj. Zbor goji vse zvrsti zborovske glasbe, posebno pa se posveča

slovenski ljudski in umetni pesmi. Pravijo, da uživajo ob petju, druženju s pevci, domačimi, prijatelji ... Zbor od leta 2012 vodi **Matej Petejan**.

MePZ Klasje, ki deluje kot sekcija Društva upokojencev Bukovica-Volčja Draga, se kar pridno veča. Na vaje in nastope prihajajo pevci iz bližnjih in malo bolj oddaljenih krajev. Čeprav glasovi pevk in pevcev niso več najbolj mladi, so polni energije, veselja do petja in veselja do druženja. Da so mladi po srcu so nam dokazali z nastopom na reviji, saj so iz srca zapeli tri slovenske pesmi. Zadnje leto zbor vodi **Barbara Šinigoj**.

V našem okolju je **MoPZ Lijak 1883 Vogrsko** dobro poznan, saj nadaljuje tradicijo prednikov že celih 132 let. Preživel je kljub vsem padcem, krizam in vojnam. Pesem vogrinskih pevcev je bila vedno slovenska pesem, njihovo poslanstvo negovanje in ohranjanje slovenskega jezika. Fantje radi pojejo, zbor je obiskal že vse okoliške in tudi bolj oddaljene dvorane ter ponekod spletel pristne prijateljske vezi. Z veseljem vabijo v svoje vrste nove moči, da bodo tudi v nadaljnje – kakor do sedaj, redno

nastopali na vseh revijah goriških zborov in Primorska poje. Zadnja leta vodi zbor **Mojca Sirk**.

In za konec je nastopil ŽePZ Vogrinke, letošnje organizatorke revije. Že od njihovega začetka, leta 2012, jih vodi Barbara Šinigoj. Pevke pod njenim vodstvom rade zapojejo slovenske, predvsem ljudske in ponarodele pesmi. Ohraniti želijo pesmi, ki so se nekdaj pele v naših krajih. Ljudje jim radi prisluhnejo – v zadnjem času so imele kar nekaj nastopov v okoliških vaseh, pa tudi v zamejstvu.

Prenosno plaketo za organizacijo revije je iz rok predsednice ŽePZ Vogrinke prejela predsednica MePZ Klasje in s tem sprejela tudi dolžnost za organizacijo revije naslednje leto.

In kot vedno, najlepše je bilo prihranjeno za konec. Vsi zbori so skupaj – pod taktirko Barbare Šinigoj in ob klavirski spremljavi Mateja Petejana, zapeli pesem Živiljenje je lepo. Aplavz je bil tak, da je bila potrebna ponovitev ...

Ana Gregorič
Foto: Bogo Rusjan

Otvoritev tržnice Vogrinka

Tržnica je najučinkovitejši način prodaje svežega lokalnega sadja in zelenjave, sadik in pridelkov. Za učinkovito delovanje potrebuje ozaveščenega kupca, ki se raje kot v trgovski center odpravi na pisano lokalno tržnico, in lokalne pridelovalce in predelovalce, ki pridelajo hrano oz. jo predelajo v pristne domače izdelke iz lokalnih sort.

Že pred leti sta Krajevna skupnost Vogrsko in Občina Renče-Vogrsko razmišljali in načrtovali tržnico pod viaduktom in načrti so se uresničili.

Na otvoritvi se je zbralo veliko obiskovalcev od blizu in daleč, veliko pa je bilo tudi pridelovalcev iz naše občine in sosednjih krajev:

- proizvajalci domačih zelenih špargljev, Tatjana in Martin iz Ozeljana,
- Vrtnarstvo Čebtron iz Bukovice,
- Vrtnarstvo Vrtovec – Štokelj iz Bukovice,
- Čebelarstvo Bergoč z Volčje Drage,
- Nadja Gregorič z Vogrskega z zelišči in izdelki iz zelišč,
- Kmetija Smodin z Vogrskega.

- Vogrinske podeželske žene so pripravile okusne in zdrave dobrote: različne vrste kruha, pecivo z manj sladkorja in z oreščki.

Kulturni program so sooblikovali učenci Godbeniške šole Vogrsko, Pihalni orkester Vogrsko, Ženski pevski zbor Vogrinke in Moški pevski zbor Lijak 1883 Vogrsko. Zbrane sta nagovorila predsednica krajevne skupnosti Katarina Tischer Gregorič in župan **Aleš Bucik**, ki je gotovo najbolj zaslužen za to pomembno pridobitev v našem kraju.

Ob županu in predsednici KS sta trak ob otvoritvi tržnice prerezala učenca Godbeniške šole Vogrsko, **Liam** in **Jakob Maj**. Tržnice dejansko predstavljajo alternativo

izdelkom iz veleblagovnic, še zlasti v primeru svežega sadja in zelenjave, ki kupca doseže šele po tem, ko je bilo obrano nezrelo in naredilo dolgo in v marsičem nesmiselno pot iz nasadov oddaljenih krajev sveta.

Želim si, da bi bila tržnica Vogrinka vedno polna pisanih pridelkov in veselih ljudi.

Katarina Tischer Gregorič
Foto: Matjaž Bizjak, Bogo Rusjan

Teden zdravja v občini Renče-Vogrsko

Med 16. in 23. aprilom 2015 se je v občini Renče-Vogrsko prvič odvil Teden zdravja z namenom ozavestiti ljudi o pomenu zdravega načina življenja. Dogodek je pripravil Nacionalni inštitut za javno zdravje, Območna enota Nova Gorica, skupaj z Občino Renče-Vogrsko.

Pestro dogajanje Tedna zdravja bi lahko razdelili na dva dela: vsebine, ki so bile namenjene učencem, in vsebine, ki so bile namenjene staršem, občanom in drugim obiskovalcem.

Dogajanje za učence (15. in 16. april 2015)
Za učence I. in II. triade osnovne šole

Renče, podružnične šole Bukovica in podružnične šole Vogrsko smo pripravili predavanje z naslovom Zdrava prehrana s poudarkom na sladkorju, ki ga je izvedla **Petra Kravos**. Učencem je na zanimiv način prikazala prehransko piramido, katero so učenci z njeno pomočjo tudi sestavili. Na koncu je učence spodbudila, da pripravijo razstavo slik, plakatov prehranske piramide ali doma pripravijo zdrave jedi, ki jih bodo predstavili na razstavi. Odziv je bil presenetljiv.

Dogajanje za starše, občane in obiskoval-

ce na prireditvenem prostoru pri Kulturnem domu Bukovica, kjer je potekala zaključna prireditev (22. april 2015) Za starše, občane in druge obiskovalce smo pripravili dve predavanji: Zdrava prehrana, kjer je Petra Kravos spregovorila o pomenu zdrave prehrane za naše zdrave in udeležence predavanja opozorila na prevare živilske industrije, in Svit rešuje življenje, kjer nam je **Kristina Brovč Jelušič** predstavila program Svit z navodili, kako pravilno odzvamemo vzorec blata na prekrito krvavitev v blatu.

Učenci, starši, občani in obiskovalci so se lahko sprehodili skozi anatomsko napihljiv model debelega črevesa in danke, kjer so jim strokovnjaki programa Svit z razlago in nasveti pomagali pri odpravi morebitnih strahov in zadreg pred tem delom telesa in boleznijo.

Sočasno so v prostorih občine potekale meritve krvnega tlaka, krvnega sladkorja, holesterola in analiza telesne sestave (tehnica) s svetovanjem za zdrav življenjski slog. Obiskovalcem je ekipa prve pomoči

Renče-Vogrsko skupaj z **Jano Harej Figelj**, dr. med., spec. splošne medicine, predstavila postopke oživljanja in prikaz uporabe defibrilatorja.

S svojimi izdelki so se nam na tržnici pridružil **Nadja Gregorič** in **Vrtnarstvo Čebbron**. Nadja Gregorič se je na stojnici obiskovalcem predstavila s svojimi zeliščnimi izdelki, vrtnarstvo Čebbron pa je obiskovalcem ponudilo svežo zelenjavo in sadike. Z različnimi aktivnostmi smo učencem, učiteljem, staršem, občanom in obiskovalcem približali pomen ohranjanja in krepitev zdravja. Obiskovalci so bili s prireditvijo zadovoljni in so izrazili željo po ponovitvi tovrstnih aktivnosti.

Vladka Gal Janeš, zaposlena na oddelku za družbene dejavnosti na Občini Renče-Vogrsko, je dodala: »Tovrstne aktivnosti so velik doprinos za naše občane, zato bomo Teden zdravja podprli in organizirali tudi v prihodnjem letu.«

Nacionalni inštitut za javno zdravje
Območna enota Nova Gorica
Foto: Bogo Rusjan

Četrty koncert v sklopu tekmovanja in festivala Svirél

Letošnje, sedmo, Mednarodno glasbeno tekmovanje in festival solistov ter komornih skupin Svirél je povežalo osem primorskih občin in enaindvajset držav pod isti namen – glasbeno ustvarjanje brez meja.

Med dejavnosti Svirél sodi tudi festival, ki obišče tiste občine, s katerimi oblikuje nagradni sklad za zmagovalce (nagradni sklad občin Šempeter-Vrtojba, Nova Gorica, Renče-Vogrsko, Brda, Komen, Sežana, Hrpelje-Kozina, Divača dosega višino 8.000 evrov). Koncerti obiščejo vasi, kraje in naselja in z glasbo oživijo cerkve, arhitekturne bisere, lokalne kulturne domove oz. večnamenske dvorane, galerije in vinske kleti, borjače – vse prej kot navadna koncertna prizorišča.

V sklopu tega dogajanja se je odvil tudi četrti večer koncertnega cikla Glasbeni večeri v Bukovici 2015. Prav zaradi tekmovanja in festivala Svirél so kot gostje večera nastopili štirje mladi akademski glasbeniki s Poljske, sicer tudi udeleženci tekmovanja.

Natalia Jarzabek na flavti in **Dominika Grzybacz** za klavirjem sta izvedli skladbo Beneški karneval, katere glavna tema je pravzaprav ljudski napev vsem nam dobro poznane *Moj klobuk ima tri luknje*. Klarinetist **Tomasz Sowa** in pianistka **Agnieszka Kopeć** pa sta s skladbo *Rhapsodie Niçoise* francoskega skladatelja Eugèna Bozze poslušalce z mislimi popeljala v glavno mesto francoske Azurne obale, Nico.

Glasbeni intermezzo poljskih tekmovalcev je bil odličen dodatek k dodelanemu in izvirnemu nastopu klavirskega tria Ensem-

ble Contemporanea 21. Violinist in vodja tria **Zdravko Pleše** je deli *Štirje letni časi* Antonia Vivaldija in *Letni časi* (Estaciones Porteñas, kar pravzaprav pomeni Letni časi Buenos Airesa) Astorja Piazzolle povežal v zanimivo in inovativno glasbeno kreacijo. Tako smo pomlad, poletje, jesen in zimo lahko doživeli na dva načina – v slogu vedno svežega, baročnega Vivaldija in z ritmi argentinskega tanga obarvanega Piazzolle. Poleg Plešeta v triu nastopata še **Snježana Pleše Žagar** (klavir) in **Mauro Šestan** (violončelo).

Svirél je leta 2015 dosegel visoka števila: 660 tekmovalcev iz Slovenije in 20 tujih držav, 19 članov žirije, 3 tekmovalne discipline in 3 tekmovalna prizorišča, 18 tekmovalnih dni, 21 festivalnih koncertov, več kot 400 na koncertih sodelujočih glasbenikov. Tekmovanje je potekalo na Goriškem (Grad Kromberk in disciplina harmonik), v Brdih (Grad Dobrovo in disciplina godal-brenkal) in na Krasu (Grad Štanjel in disciplina pihala-trobila-tolkala). Na začetku, pred sedmimi leti, ko je glasbeno tekmovanje Svirél odprlo svoja vrata, je bilo skromnejše, pomen pa se ni spremenil: odkrivanje mladih glasbenih talentov, ki so s svojim znanjem konkurenčni glasbenikom iz tujine. Želja je, da bi takšna zgledna sodelovanja prerasla v močna prijateljstva in se nadaljevala tudi v smislu razvijanja iniciative kulturnega turizma.

Ekipa NOVA
Foto: Ana Rojc

Puntarji so se z Beatli ustavili tudi v Bukovici

Zasedba **Jazz Punt Big Band** je ime dobila iz dveh razlogov – ljubezni do jazz glasbe in pripadnosti svojemu kraju, ki je znan po velikem tolminskem kmečkem uporu. Pod taktirko pozavnista **Matije Mlakarja** letos obeležuje že deseto leto umeetniškega ustvarjanja, v tem času pa so člani sestava svojo ljubezen do glasbe razdajali na več kot stotih koncertih doma in v tujini.

Slovenske barve so zastopali v Grčiji, Španiji in Nemčiji, zadnji večji uspeh pa so zabeležili novembra 2013, ko so na mednarodnem tekmovanju big band zasedb v Budimpešti osvojili zlato plaketo in dosegli najvišje število točk med nastopajočimi. Big band šteje 23 članov, ki poleg zimzele-

nih jazz standardov v svoj repertoar zelo radi vtihotapijo tudi moderne blues, funk, pop in latino ritme. Na koncertih se člani radi pošalijo s sloganom: »Za ta d'nar je to to!«, a kot pravijo, jih družijo predvsem ljubezen do skupnega muziciranja in improviziranja. Njihovi instrumenti, pravijo, niso nič drugega kot orodje za izražanje tistega, kar čutijo.

S projektom A Tribute to the Beatles se želijo člani Jazz Punt Big Banda pokloniti sijajnemu sestavu glasbenikov iz Liverpoola, skupini The Beatles, ki velja za najpomembnejšo, najvplivnejšo in najuspešnejšo glasbeno skupino vseh časov. Veličino Paula McCartneya, Johna Lennona, Georgea Harrisona in Ringa Starra so prepoznali tudi v džezovskih vodah, priredbe njihovih skladb pa so še danes železni repertoar slehernega jazz glasbenika. Svoj košček v ta mozaik so želeli prispevati tudi tolminski

bigbandovci. Jazzovska oblačila so skladbam Beatlov nadeli mladi aranžerji: **Anže Vrabec**, **Goran Krmac** in **Vid Žgajner**, big bandu pa sta se na odru pridružila tudi odlična pevka – novogoričanka **Tanja Srednik** in bivši član skupine OdBeatli **Blaž Vrbič**.

Ekipa NOVA
Foto: Mateja Pelikan

Koncert mladih glasbenikov naše občine

Pred petimi leti smo na pobudo staršev in otrok, ki se glasbeno izražajo v različnih glasbenih ustanovah, organizirali prvi koncert mladih glasbenikov naše občine. Danes je koncert že tradicionalen, oznanja skorajšnji prihod poletnih dni in brezskrbnih počitnic, čeprav obenem v tem času vsi še čutimo vpliv napornih zadnjih šolskih dni.

Ponovno smo se zbrali v veliki dvorani Kulturnega doma v Bukovici in prisluhnili mladim glasbenim virtuozom, ki svoje znanje nabirajo v Glasbeni šoli Nova Gorica, Godbeniški šoli Vogrsko, Godbeniški šoli Prvačina, Poučevanju glasbe Renče in pri učiteljih zasebnikih. Izbor šol v naši bližini je res pester. Glasbena šola Nova Gorica, z nam najbližjo podružnico v Šempetru, je največja šola, ki nudi učenje praktično vseh instrumentov, pa tudi petja, plesa in baleta. Učenci višjih razredov se lahko vključijo v številne orkestre in komorne sestave, ki delujejo v okviru šole. V letošnjem šolskem letu je šola obiskovalo kar 33 mladih iz občine Renče-Vogrsko. Godbeniška šola Vogrsko deluje pod okriljem Pihalnega orkestra Vogrsko. Šola obiskuje 40 pihalcev, trobilcev in tolkalcev. Šola že vrsto let uspešno vzgaja številne mlade glasbenike, ki poleg individualnih ur instrumenta lahko pojejo v pevskem zboru, igrajo v šolskem orkestru, nekoliko starejši pa muzicirajo v matičnem pihalnem orkestru. Zadnjih pet let deluje godbeniška šola tudi v Prvačini, letos je v šolo vpisanih 25 učencev. Aktualni podmladek Prvačke pleh muzike tako sestavljajo mladi pihalci, trobilci in tolkalci, ki bodo nekoč postali stalni člani orkestra. V Renčah od leta 2012 deluje šola Poučevanje glasbe Renče, ki ima trenutno 19 učencev. Učenci lahko izbirajo med

učenjem violine in akustične kitare. Sicer pa imajo mladi glasbeniki na razpolago tudi druge možnosti osvajanja glasbenih znanj: nekateri se učijo pri zasebnikih, drugi obiskujejo glasbene šole v Gorici, nekateri se učijo kar sami ali s pomočjo izkušenih glasbenih prijateljev, mnogi igrajo v različnih zasedbah in bendih.

Zaradi vsega zgoraj omenjenega je organizatorju Društvu za kulturo, turizem in razvoj Renče, Občini Renče-Vogrsko in predstavnikom vodstva posameznih šol, ki pomagajo pri organizaciji koncerta, uspelo zbrati zavidljivo število mladih glasbenikov. Skoraj dvourni koncert je bil prava mala šola prepoznavanja instrumentov in glasbenih slogov. Prisluhnili smo lahko klavirju, kitari, trobenti, klarinetu, flauti, ksilofonu, kontrabasu, bobnom, tubi, harmoniki, violini in saksofonu. Seveda nismo slišali vsakega samo enkrat. Učenci so se namreč predstavili kot solisti in člani različnih sestavov. Na koncu smo prisluhnili bendu, ki je sicer tako mlad, da nima še imena, igra pa zato vsem prepoznavno rock glasbo. Iskrene čestitke vsem mladim glasbeni-

kom, ki so se predstavili na koncertu. Še posebne čestitke pa veljajo nagrajencem mednarodnega tekmovanja Svirel, ki prihajajo iz naše občine in smo jim lahko prisluhnili na koncertu. To sta dobitnika zlate plakete: **Jakob Maj Šajina**, učenec 3. razreda ksilofona z Glasbene šole Nova Gorica, in **Liam Marc Baša**, učenec 2. razreda baritonske tube z Godbeniške šole Vogrsko. Srebrno plaketo je osvojil **Miha Lazič**, učenec 5. razreda trobente z Godbeniške šole Prvačina, bronasto pa **Lien Komac**, učenka 2. razreda klarineta z Godbeniške šole Vogrsko.

Gotovo je, da se nam za glasbeno prihodnost naših krajev ni bati. Ravno nasprotno. Ob koncertu se je namreč scenaristka koncerta, novinarka **Tatjana Gregorič**, porodila naslednja ideja: »Zakaj ne bi Društvo za kulturo, turizem in razvoj Renče dalo pobudo za akcijo naj glasbena občina v Sloveniji? Imamo namreč vse možnosti, da osvojimo prvo mesto.«

Janja Lipušček
Foto: Bogo Rusjan

Kresovanje in postavitve mlaja na Vogrskem

Mesec maj vedno napove svoj prihod s praznovanjem. Prvi maj je praznik, ki je bil v starih časih povezan s čaščenjem zelenja in je kasneje prerasel v praznik delavcev po vsem svetu. Kljub temu je ohranil ta star pomen, zato se vsako leto večer pred prvim majem postavljajo mlaji in prižigajo kresovi.

Letos smo na Vogrskem pričeli praznovanje nekoliko drugače kot ostala leta. K sodelovanju smo povabili konjenika – našega **Srečka Špacapana**, ki se nikoli ne odreče akciji. S konji in kočijo je popoldan otroke prevažal po vasi, letos po zaselkih Brje, Britof in Jazbine. Otroci so po hišah nabirali jajca in vabili ljudi na večerno prireditev, jajca pa so kasneje oddali podeželskim ženam, ki so pripravile raznovrstne okusne frtalje. Poleg domače frtalje

in kapljice rujnega so obiskovalci lahko prisluhnili zvokom **Pihalnega orkestra Vogrsko**, ki je popestril celotno dogajanje. Mlaj smo letos postavili ob avtobusni postaji, kres pa se je iskril čez cesto, kot je to v navadi. Lepo je bilo, saj se tradicija postavljanja mlaja in prižiga kresa nadaljuje in ohranja.

Tekst in foto: Katarina Tischer Gregorič

V Stari Gori mlaj že sedemdesetič

Mesec maj, čas pomladnega praznovanja, prinaša v naše kraje čas običajev, druženj in veselja. V pričakovanju meseca se ljudje družijo in okrasijo vas s postavitvijo mlaja, malo pozneje zagorijo še kresovi.

Običaj postavljanja mlajev na predvečer praznika ni slovenska in niti novodobna posebnost. Dogajanje sega že v davni srednji vek, ko so drevo postavljali v čast obnovljene drevesne rasti. Pozneje se je pomen spreminjal. Pomenil je znak imenitnih praznovanj in posebnih osebnih dogodkov, pa počastitve cerkvenih praznikov, v nekem obdobju je bil to izraz posebne fantovske naklonjenosti dekletom. Nazadnje je mlaj med svetovnimi vojnama pridobil na narodnozavednem pomenu, kar se je v našem predelu dežele ohranilo vse do danes. S takim namenom se je v zaselku Stara Gora na Vogrskem letos postavilo mlaj sedemdesetič. Nprekinjeno vsako leto, tako pravijo Starogorci, se je na Brodici,

na daleč vidnem griču nad hišami, dvigalo to praznično znamenje. Spomin okoliških ljudi seže v daljna povojna leta, ko so na hribu prvič postavili mlaj v čast pridobljeni svobodi, na začetku, takoj po končani vojni, še nekoliko v strahu pod vtisom preteklih dogodkov. Začelo se je preprosto, brez posebnega dogajanja, le vztrajno in odločno. Drevesca so poiskali čim bliže, v okoliških dragah. S konjsko vprego so jih pripeljali na mesto. To podrto drevo obi-

čajno ni imelo bogate krošnje, včasih so jo dopolnili z vejami, včasih z bambusom, včasih z lovorjem. Tudi obroč so iz leta v leto različno okrasili, kot so imeli čas ali voljo. Potem so mlaj postavili. Dvignili so ga s pomočjo vzvodov, kot je nekdanje bilo to običajno povesje. Z nočjo je ob mlaju zagorel še kres.

Podobno leto za letom, neprekinjeno, do danes.

Letos, sedemdesetih, se je dogajanje odvijalo po že ustaljenih navadah. Nabor materiala za kres, izbira mlaja v Panovcu, priprava terena, dovoz drevesa ... Ob tem pa seveda srečanja sosedov in dogovori o tem, kdo bo za kaj poskrbel. Na enem izmed takih »sestankovanj« se je porodila ideja, da se ob letošnji obletnici postavljanja mlaja v starogorsko krožišče postavi klopco in posadi lipo. In akcija je stekla. Vsak je prispeval po svojih močeh

z materialom, delom, pogostitvijo. Dela so bila opravljena in potrebna je bila le še »uradna« otvoritev. Na predvečer prvega maja, ob dvigu mlaja in kurjenju kresa, smo do klopce prerezali trak, posajeni lipici pa zapeli slovensko ljudsko *Lipa zelenela je*. Tako, spontano, preprosto, brez velikih priprav in oglaševanj. Brez ozadja velikih služb, ki bi nam mogoče namenile kaj javnih sredstev, če bi na pravi način ob pravem času napisali prošnjo, brez natančnih poročil o poteku dogajanja in porabi financ.

Proslavili smo prav tako kot nekoč: entuziastično in sodelovalno. Za druženje. Kdor želi, nobenemu ni nujno. In veliko nas želi. Naj tako ostane še dolgo.

Tatjana Marvin
Foto: Medea Nardin in
Tadeja Marsek

Mlaj, Lemovo

Novoustanovljeno društvo – Kulturno turistično in športno društvo Bukovica-Volčja Draga

Sredi aprila je bilo na pobudo Sveta Krajevnih skupnosti Bukovica-Volčja Draga in krajanov obeh vasi, ki si želijo ohraniti tradicijo ter razvoj in promocijo krajev Bukovica in Volčja Draga na vseh področjih življenja, dela in bivanja, ustanovljeno Kulturno turistično in športno društvo Bukovica-Volčja Draga.

Glavni pobudnik ustanovitve je bil **Srečko Špacapan** s skupino aktivnih krajanov, ki si želijo s svojim delom uresničiti cilje društva in privabiti k sodelovanju čim več krajanov obeh vasi in tudi občane celotne občine Renče-Vogrsko.

Cilji, ki si jih je društvo zastavilo:

- oživljanje, ohranjanje in spodbujanje razvoja na področju tradicije, kulture, turizma, športa in razvoja kraja nasploh,
- ohranjanje in razvoj občutka pripadnosti kraju pri vseh generacijah,
- prirejanje gledaliških predstav, koncertov in etnografskih razstav ter prireditvev s področja kulinarike in ljudskih običajev,
- razvijanje zborovskega petja v kraju,
- izboljšanje prepoznavnosti in promocija krajev, tako kot celote in kot tudi posameznih zaselkov,
- organiziranje neformalnega izobraževanja, kot je vseživljenjski slog učenja, in

organiziranje športnih, rekreacijskih in drugih prostočasnih dejavnosti za vse starostne skupine,

- sodelovanje pri razvoju sistema preventivnih dejavnosti za vse generacije,
- aktivno sodelovanje in povezovanje z drugimi KS in društvi v občini,
- izvajanje gostinske storitve na prireditvah in sooblikovanje turistične ponudbe kraja in občine.

Dobra popotnica za delovanje društva je urejena infrastruktura, ki je bila urejena v času delovanja naše nove občine, ter volja in želja članov društva, da animirajo najširši krog krajanov KS Bukovica-Volčja Draga in vseh občanov za medsebojno sodelovanje in izboljšanje kakovosti življenja vseh generacij.

Maja je društvo organiziralo gledališko predstavo *Vaška betula* v izvedbi gledališke skupine ŠOOV iz Šempasa. Po predstavi pa

smo lahko preizkusili jedi, ki so jih skuhale naše gospodinje po receptih naših non. Okvirni program prireditvev in aktivnosti do konca leta 2015:

- gledališka predstava,
- krajevni praznik KS Bukovica-Volčja Draga,
- božično-novoletne prireditve:
- Božiček in Dedek Mraz,
- Prižiganje božično-novoletne jelke,
- koncert Pihalnega orkestra Vogrsko,
- MePZ Klasje,
- silvestrovanje ...

Vse krajanje KS Bukovica-Volčja Draga in občane naše občine vabimo k sodelovanju, da si z druženjem in zadovoljevanjem osebnih prostočasnih želja izboljšamo kakovost življenja in bivanja.

Dragan Zorn
Foto: Bogo Rusjan

Študiozno in doživljajsko

Provox – moški pevski zbor z domicilom v Renčah, pevci pa smo doma na razponu nekaj deset kilometrov – od Preserij do Podsabotina, bo tudi letošnje programsko leto, ki se približno pokriva s šolskim, zaključil delovno intenzivno.

Potem, ko smo skorajda vse petkove in ponedeljkove večere v tednu preživeli na vajah v prostorih, ki nam jih je v uporabo dala renška krajevna skupnost, in naštudirali precej novega programa, veliko pa ga potegnili iz zakladnice preteklih 28 let delovanja, smo seveda imeli tudi nekaj zahtevnih in temu primerno programsko bogatih nastopov. Posebej smo lahko ponosni na naš koncertni večjezični glasbeni prispevek k spominu na morijo med prvo

svetovno vojno na soški fronti – najprej že lanskega junija na 11. glasbenih večerih Tabor 2014 in potem še oktobra na odru kulturnega doma v Gorici. Pomembno smo obogatili tudi celovito doživetje soške fronte na predstavitvi najnovejše knjige **dr. Vasje Klavore** v renški kulturni dvorani ob lanskoletnem zaključku tradicionalne »Gregorčičeve poti« s podnaslovom Gregorčičeva vizija v verzu ... »In ti mi boš krvava tekla« ...

Drug pomemben del našega dela je bilo soočanje z domačo sakralno glasbo od Jakoba Gallusa do našega sodobnika **Mirana Rustje**. Z mladim zborovodjo **Matejem Petejanom** nam je res padla sekira v med, saj je poleg tega, da nam dirigira, tudi sam skladatelj in izreden pedagog. Kljub dolgoletnemu zborovskemu stažu večine pevcev in mnogim izkušnjam so nam zelo

blizu nova glasbena doživetja, ki nam jih omogoča Matejevo znanje v »čaranju« časovnih preskokov – denimo iz renesanse v moderno dobo. In časovni stroj, verjeli ali ne, deluje. Imamo občutek, da ne poustvarjamo samo glasbe, pomaknemo se tudi časovno, v preteklost. In tudi razumemo, da takratna in moderna sakralna glasba najbolje zvenita v sakralnih prostorih – in veseli nas, da na naših nastopih poslušalci to glasbo zato dojemajo v več dimenzijah. Ta večrazsežnostna glasba je popestrjena še s sodelovanjem s sopranistko **Polono Kante** in klaviaturnimi spremljevalci, kar od zbora zahteva še več osredotočenosti in, seveda – dela.

Poleg naštetega ste nas srečali še na mnogih drugih prireditvah, kar nam omogoča širok repertoar pesmi, ki jih je zbor naštudiral v vseh letih delovanja. Sodelujemo tudi na revijalnih: Goriški zbori pojo in Primorska poje, kot organizatorji pa mnogo energije vložimo v Glasbene večere – Tabor nad Dornberkom, ki jih spravimo skupaj do A do Ž. Letos bodo to že dvanajsti.

Pričujoče fotografije, ki jih je posnela **Nevenka Faganeli**, so nastale na letošnjem študijskem izletu Provoxa, ko smo preizkusili vse mogoče – od tega kako zveni *Oj, Triglav, moj dom* pod Triglavom, kako zveni *Glorija* Mirana Rustje v farni cerkvi v Brezovici na Gorenjskem ali pa *Vstajenje Primorske* na Tromostovju pri Prešernovem spomeniku ... Tudi to je Provox. Se nam pridružite?!

Edi Prošt

Foto: arhiv Moškega pevskega zbora Provox

Pihalni orkester Vogrsko pred odhodom na Češko

Da jim dela nikoli ne zmanjka, lahko v teh dneh gotovo trdijo člani **Pihalnega orkestra Vogrsko**. Po osvojenju zlati plaketi na lanskem tekmovanju v 3. težavnostni stopnji in uspešno izvedenem božično-novoletnem koncertu so si zadali nov cilj: mednarodno tekmovanje na Češkem junija 2015.

In tako so takoj po novem letu spet prijeli v roke svoje instrumente in začeli vaditi skladbe, s katerimi se bodo predstavili na Češkem. Na tekmovanju se vsak orkester predstavi s tremi skladbami: ogrevalno, obvezno (določeno s strani organizatorja) in skladbo po lastni izbiri. Niso imeli lahkega dela, saj so te tri skladbe zajeten zalogaj in treba je bilo vložiti veliko časa, vaje in

truda, da so se toni oglasili uglašeno. Za popotnico na Češko je Pihalni orkester Vogrsko premierno predstavil tekmovalni program najboljši publiki – domači. V dvorani osnovne šole Vogrsko je obiskovalce popeljal na tekmovanje in poskrbel za prijeten večer, poln dobre glasbe. Program so popestrili tudi člani orkestra – otvorila sta ga godbenika **Ana Lipušček** in **Filip Mozečič**, lahko smo spoznali, kako »točni« znajo godbeniki biti, s sabo so privlekli potovalne kovčke in kovčke z instrumenti, povezovala pa ga je godbenica **Tina Saksida**. Koncert je torej bil ne le dobra generalka pred tekmovanjem, temveč tudi dobra vaja, kako se na potovanje odpraviti. V goste je orkester tokrat povabil godbo, s katero ima (vsaj) eno skupno točko: dirigenta **Branka Mraka**. **Pihalni orkester Alpina Žiri** se je predstavil z raznovrstnim programom, zaključil pa ga je »po doma-

če«. Orkestra sta zaigrala tudi skupaj: po končanem tekmovalnem programu PO Vogrsko jih je združila ljubezen do glasbe s skladbo *All you need is love*, potovanje ta večer pa sta orkestra zaključila z domačimi ritmi.

Na koncertu so bili izpostavljeni trije mladi godbeniki

(dva učenca Godbeniške šole Vogrsko, vsi trije člani šolskega orkestra), ki so na letošnjem mednarodnem tekmovanju Svirel, ki je potekalo aprila, osvojili priznanja: **Liam Marc Baša** in **Jakob Maj** Šajina zlato priznanje, **Lien Komac** pa bronasto. Mladim nadobudnežem iskrene čestitke, Pihalni orkester je ponosen na glasbeni podmladek in nagrajenci dokazujejo, da godbeniška šola deluje v pravi smeri. Nedeljski večer se je končal s skupno zakusko in klepetom, predvsem pa z dobrimi željami in popotnicami tako predsednice Krajevne skupnosti Vogrsko **Katarine Tischer Gregorič** kot vseh obiskovalcev, ki so s koncerta odšli zadovoljni in bodo gotovo orkestru še prišli prisluhniti. Dragi godbeniki in godbenice, vso srečo in dobroga pihnite na Češkem!

Jasna Živec
Foto: Valentina Gregorič Saksida in Lidija Nagode

Vogrinski godbeniki srebrni na Češkem

Na začetku junija nas je razveselila novica, da se člani Pihalnega orkestra Vogrsko z mednarodnega tekmovanja na Češkem vračajo s srebrno plaketo!

Orkester je v soboto, 6. junija 2015, sodeloval na 17. mednarodnem tekmovanju v Ostravi na Češkem. Z nastopom v višji kategoriji, ki je bila za orkester velik izziv, je pod vodstvom dirigenta **Branka Mraka** dosegel 79,8 točke in s tem osvojil srebrno plaketo! Da smo na dosežek lahko ponosni vsi občani, priča tudi dejstvo, da je godbenike do zlate plakete ločilo le 0,2 točke!

Za godbenike je ta uspeh še eno priznanje, da delujejo dobro, zagona za

delovanje jim gotovo ne bo zmanjkalo in še naprej bodo predstavljali občino tako doma kot v tujini.

Jasna Živec
Foto: Katja Škerjanc

Zlato in bron v rokah mladih godbenikov z Vogrskega

Aprila se je zaključilo letošnje, že 7. mednarodno glasbeno tekmovanje in festival solistov ter komornih skupin Svirel 2015. Tudi člani Godbeniške šole Vogrsko in Šolskega pihalnega orkestra Vogrsko so se udeležili tega tekmovanja in dosegli odlične rezultate.

Zlato plaketo sta prejela **Liam Marc Baša** (bariton – 95 točk; učitelj **Nejc Kovačič** iz Godbeniške šole Vogrsko) in **Jakob Maj Šajina** (tolkala – 98 točk; učitelj **Mitja Tavčar** iz Glasbene šole Nova Gorica). **Lien Komac** (klarinet; učitelj **Tomaž Škamperle** iz Godbeniške šole Vogrsko) pa je osvojila **bronasto plaketo** (85,5 točke). Še enkrat iskrene čestitke mladim godbenikom in njihovim učiteljem! Uspešno in kvalitetno delovanje Godbeniške šole Vogrsko dokazujejo ne le rezultati s tekmovanj, ampak tudi aktivno delovanje šolskega orkestra. Z željo, da bi otroke in mlade seznanili s tovrstno glasbo, so nekateri učenci pod vodstvom Nejca Kovačiča, **Kristine Saksida** in **Janeza Kajsebergerja** izvedli predstavitev instrumentov po okoliških osnovnih šolah. V petek, 8. maja 2015, se je predstavitev odvijala na osnovni šoli v Šempasu, istega dne pa so bila vrata godbeniške šole odprta tudi za učence osnovne šole Vogrsko. Kako igrajo instrumenti pihalnega orkestra so v ponedeljek, 11. maja 2015, slišali tudi učenci osnovne šole v Renčah in podružnične šole Bukovica. Zanimiva predstavitev z naslovom »Potovanje okrog sveta s šolskim orkestrom Vogrsko« je navdušila osnovnošolce, še posebej

zato, ker so v predstavitvi sodelovali tudi oni sami. S pihanjem v instrumente so posnemali valovanje morja in spoznali, kako lahko z instrumenti na različne načine posnemamo živali in odigramo različne skladbice. Seveda ni manjkala niti pesmica Prihaja Nodi, ki so jo bili veseli predvsem najmlajši učenci, in tudi vsem dobro poznana Ti moja rožica. V prijetnem razpoloženju smo zapustili šolske prostore in se odpravili novim glasbenim dogodivščinam naproti. Maja so se v godbeniški šoli odvijale še druge številne aktivnosti. Imeli smo interni nastop, z vso vnemo pa se pripravljamo na prihajajoče izpite, ki jih bodo nekateri učenci opravljali tudi na glasbenih šolah. Tudi mesec junij bo zelo godbeniško obarvan, saj bomo 1. junija 2015 skupaj z ostalimi glasbeniki iz naše občine nastopili

na odru velike dvorane Kulturnega doma Bukovica. Šolsko leto pa bomo zaključili s podelitvijo spričeval in krajšim nastopom. Godbeniška šola Vogrsko že vrsto let izobražuje mlajše generacije. Tudi letos vabi k vpisu otroke, stare nad 7 let. Pridobili bodo ne le glasbeno znanje temveč tudi nove prijatelje in se prijetno družili ob vseh glasbenih aktivnostih, ki jih bo tudi prihodnje leto zagotovo zelo veliko. Kdor pa že igra na kakšen instrument, ki je v sestavi pihalnega orkestra, je lepo vabljen, da se nam pridruži v šolskem orkestru. Le zakaj bi igrali samo doma? Pridite in se nam pridružite. Veseli vas bomo! Več informacij o vpisu dobite tudi na spletni strani www.godbeniskasolavogrsko.si.

Tekst in foto:
Valentina Gregorič Saksida

GODBENIŠKA ŠOLA VOGRSKO VABI K VPISU

KOGA? Otroke stare nad 7 let.

ZAKAJ? Da bi se naučili igrati kakšen instrument in spoznali čudoviti svet glasbe. Skupaj se bomo družili tudi na glasbenem vikendu, različnih delavnicah, pripravljali interne nastope in koncerte ter se udeležili različnih tekmovanj.

KDAJ JE VPIS? Od 15. 5. 2015 do 30. 6. 2015.

KJE POTEKA POUK? V Zadržnem domu na Vogrskem.

INFORMACIJE:

- <http://www.godbeniskasolavogrsko.si>
- 041 706 941 (Kristina Saksida)
- 041 493 758 (Valentina Saksida)

*Pihalni orkester Vogrsko
Godbeniška Šola Vogrsko*

ŠOLSKI PIHALNI ORKESTER VOGRSKO VABI

KOGA? Otroke in mladostnike, ki že igrajo kakšen instrument, ki je v sestavi pihalnega orkestra.

ZAKAJ? Da bi pridobili nove glasbene izkušnje, jih delili z glasbenimi prijatelji in skupaj nastopali.

KDAJ SO VAJE? Vaje so enkrat tedensko. Z vajami pričnemo v septembru 2015.

KJE VADIMO? V Zadržnem domu na Vogrskem.

INFORMACIJE:

- <http://www.godbeniskasolavogrsko.si>
- 040 756 664 (Nejc Kovačič)

Veseli bomo, če se nam boste pridružili.

*Pihalni orkester Vogrsko
Godbeniška Šola Vogrsko*

Tradicionalno srečanje starejših krajanov v Renčah

Starejši krajanji iz Renč in Oševlje-ka so se v tednu Rdečega križa zbrali na pobudo KORK Renče. Srečanje je potekalo v nedeljo, 10. maja 2015, v popoldanskem času, v renški kulturni dvorani. Vsi, ki so se povabilu odzvali, bilo jih okrog sto, so lahko uživali v prijetnem nedeljskem druženju.

Prisotne so pozdravili predsednica KORK Renče **Rožica Žvanut**, predsednik OZRK Nova Gorica **Dušan Ambrožič**, podžupan Občine Renče-Vogrsko **Radovan Rusjan** in podpredsednica Krajevne skupnosti Renče **Florida Petelin**. Za sproščeno in malce humorno vzdušje so poskrbele članice igralske amaterske skupine upokojencev iz Šempasa, ki so pripravile kratko veselo-igro. Zadovoljni smo, da so se v program vključili tudi domači mladi glasbeniki, ki so s svojimi nastopi popestrili dogajanje. V

duetu klavir-saksofon sta nastopili **Ana** in **Mija Lipušček**, **Tine Vodopivec** je nastopil s trobento, s klarinetom pa **Meta Vodopivec**, ki je program tudi povezovala. Prisotni so se v drugem delu srečanja okrepčali, za postrežbo so poskrbele članice KORK Renče. Pozno popoldne smo se zadovoljni razšli v želji, da se tudi prihodnje leto spet srečamo v čimvečjem številu.

| Tekst in foto: Alenka Vodopivec

Občni zbor Društva upokojencev Vogrsko

Člani Društva upokojencev Vogrsko smo se marca 2015 ponovno zbrali, tokrat na rednem letnem občnem zboru društva, ki je potekal 22. marca 2015 v prostorih Podružnične osnovne šole Vogrsko.

Občni zbor je potekal po ustaljenem voznem redu. Najprej smo poslušali poročilo o delu društva leta 2014, ki ga je podal predsednik društva **Vladimir Marc**. Finančno poročilo je podala tajnica društva **Liljana Zorzut**, poročilo o delu nadzornega odbora pa njegov predsednik **Sergej Peršič**. Ker razprav na podana poročila ni bilo, so bila sprejeta. Župan občine

Renče-Vogrsko g. **Aleš Bucik** je odsotnost opravičil, prav tako tudi predsednica Krajevne skupnosti Vogrsko ga. **Katarina Tischer Gregorič**.

Plan dela za leto 2014 je podala tajnica društva Liljana Zorzut, ki je na koncu prisotne pozvala, da podajo predloge in pobude za nadaljnje delovanje društva. Stremimo namreč k čim bolj pestremu delovanju, saj se na ta način pogosteje družimo, s čimer krepimo naše zdravje, pozitivno energijo in odnose.

Na občnem zboru je bil na lastno željo razrešen član upravnega odbora društva **Albert Mervič**. Ker so aktivnosti društva dokaj obsežne, smo se odločili, da v upravni odbor imenujemo tri nove člane.

Določilo Pravilnika o delovanju društva namreč dopušča 11 članov upravnega odbora, doslej pa je odbor štel le devet članov. Tako so bili kot člani upravnega odbora imenovani **Edvard Šuligoj**, **Dragan Zelinčević** in **Radovan Žižmond**. Zagotovo bo kadrovska okrepitev doprinesla k plodnejšemu delovanju društva.

Po zaključenem uradnem delu sta nas s krajšim skečem do solz nasmejali naši »krajevni humoristki« **Katarina Valič** in **Damjana Furlan**. Sledila je večerja in prijetno druženje še dolgo v noč.

Mirjam Šušmelj
Foto: Vladimir Marc

Izlet v Pulj

V soboto, 11. aprila 2015, je Društvo upokojencev Renče organiziralo izlet v Pulj z ogledom naslednjih zanimivosti:

- zunanji ogled Arene (1. st.),
- Dvojna vrata (2. st.),
- osmerokotni mavzolej (1. st.),
- Herkulesova vrata (1. st. pr. n. št.),
- staro obzidje,
- Slavolok Sergijevcev (1. st. pr. n. št.),
- tržnica iz obdobja Avstro-Ogrske,
- rimski mozaik (2. st.),
- forum z Avgustovim hramom.

Pot smo začeli v Renčah na Trgu in že začetek je bil obetaven, saj je bil avtobus polno zaseden in razpoloženje zelo obetavno: veseli obrazi, prijazne besede in spet so se nekatere članice izkazale z nepogrešljivimi sladicami in Rožica s standardno kavico. Med potjo smo izvedeli nekaj posebnosti in zanimivosti

Istre. V Pulju nas je pričakala prijazna vodička, ki nas je na razumljiv in pisan način popejljala v rimski Pulj. Arena in še posebej tržnica z nepregledno vrsto svežih rib sta na nas naredili poseben vtis. Sledilo je kasnejše kosilo in povratek proti domu s kavico v Portorožu. In kam bomo naslednjič vandrali? je sledilo vprašanje v Renčah.

Katjuša Žigon
Foto: Vinko Žigon

Branko Mrak – dirigent, ki je v orkester prinesel svit

Branko Mrak je 29-letni Logatčan, ki od septembra 2013 v svojih rokah drži taktirko **Pihalnega orkestra Vogrsko**. Branko je dirigent drugačne vrste in to lahko potrdijo tudi člani orkestra, saj so bili prav oni tisti, ki so ga septembra izbrali med ostalimi potencialnimi dirigenti. Na vsakih vajah znova Mrak dokazuje, da je bil izbira prava. Orkestru postavlja nove izzive, uvaja težje skladbe, zahteva koncentracijo, trdo delo in vaje in vaje in vaje.

A tudi člani zahtevajo veliko od njega. Zagotovo najprej veliko mero potrpežljivosti in različne učne prijeme – od risanja na tablo, do petja in igranja v temi. In kot kaže, ta recept uspešno deluje. Pihalni orkester Vogrsko je namreč na tekmovanju na 3. težavnostni stopnji prejel zlato plaketo, v začetku junija pa se je odpravil na mednarodno tekmovanje na Češko. Kljub temu se Brankova glasbena pot ni začela tako resno. »Z glasbo sem se začel ukvarjati pri enajstih letih povsem za šalo. Logaška glasbena šola je za osnovnošolce pripravila predstavitev pozavne, ki je do takrat sploh niso še poučevali. S sošolci smo se prijavi in nekaj nas je opravilo sprejemne izpite,« pojasnjuje. Kasneje je postal član logaškega pihalnega orkestra, ki je bil ravno v zlati dobi vodstva **Matjaža Albrehta**. Svoj študij je nadaljeval v Gradcu in Baslu, kjer je svoj nabor glasbenega

znanja le še povečeval.

Glasba je definitivno velik del Branka. Občuduje jazz, sprošča pa se ob rock'n'rollu in klasični glasbi. Všeč mu je, da je lahko kot glasbenik svoboden in, kot pravi sam: »Svoboda ima svojo ceno. Zelo je draga.« Kljub temu pa ga melodije ne spremljajo 24 ur na dan. Še posebej ne, ko se z Vogrskega vrača v Logatec. Takrat ga med vožnjo spremlja tišina, ki jo kot dirigent po treh urah vaj zagotovo potrebuje.

Vogrsko je novo poglavje v njegovi glasbeni knjigi. »Dirigiranje je veliko obzorje, pred katerim stojim. Napredujem, zato mislim, da sem na pravi poti. Orkester vedno napreduje toliko, kolikor napreduje dirigent,« je odločen Branko. »Da postaneš dober dirigent, moraš biti dober instrumentalist, psiholog, včasih strateg, vedeti moraš več kot vsi skupaj in obenem biti za zgled,« še dodaja.

V Pihalnem orkestru Vogrsko se v skupnem jeziku glasbe združuje več generacij. »To je dobro, saj vsaka generacija prinese svojo energijo, znanje, modrost, razigranost. Vsi smo na nek način povezani med seboj. Vsak je del te celote in ima svoj doprinos, besedo in odgovornost,« pojasnjuje nov dirigent, ki je na Vogrskem že kar domač. Vidi se, da je na svoje delo ponosen. Čeprav na vajah zahteva ogromno, čeprav se kdaj živčno prestopa za dirigentskim pultom in čeprav kdaj od jeze zlomi svinčnik, Branko v orkestru vidi potencial in veselje do glasbe.

Ves trud, ki ga vlaga on in celoten orkester, se poplača, ko po dobro odigranem komadu sledi nekaj sekund popolne tiši-

ne. Takrat godbeniki plitko dihajo, z rokami še vedno držijo za instrumente, Branko drži dirigentsko paličico in nepremično gleda v neznano. In potem se rahlo, a zadovoljno nasmehne.

Nov dirigent je bila sprememba v orkestru, ki ni bila lahka, a obenem potrebna. Branka in orkester čakajo vedno novi izzivi – tako na notnih črtovjih kot onkraj njih. A kot kaže, se jih ni za bati. »Dobro in kvalitetno delo se vedno povrne,« je prepričan. In mi tudi!

Hana Šuligoj
Foto: arhiv Branka Mraka in
PO Vogrsko

Nagrajena poslovna ideja

Tekmovanje Popri, Podjetje za prihodnost, je tekmovanje, ki spodbuja ustvarjalnost, inovativnost in razvoj podjetnosti med mladimi. Vsako leto ga organizira Primorski tehnološki park (letos je potekalo že desetič). Zasnovano je za izbor najboljše podjetniške ideje, ki temelji na razvoju ideje do izdelka oz. storitve, kar vključuje izdelavo in predstavitev poslovnega modela. Komisija je vse na Primorski tehnološki park (PTP) prispelle poslovne načrte pregledala in med 10 polfinalistov je bil izbran tudi projekt Hiša vrtnic.

Nagrajena poslovna ideja Hiša vrtnic se je porodila za šolskimi klopki. Tim Hiša vrtnic sestavljajo tri dekleta: **Milica Krasić** iz Deskel, **Tanja Šuligoj** iz Vrtojbe in **Jasna Živec** z Vogrskega, študentke informatike na Višji strokovni šoli Šolskega centra Nova Gorica. Res je, da informatika in vrtnice nimajo veliko skupnega, a v sklopu predavanj morajo študenti pod mentorstvom **dr. Aleša Tankosića** izdelati poslovni načrt in pri tem imajo precej prosto pot, saj kreativne ideje nastanejo v okolju brez omejitev glede stroke. V času predavanj so se punce seznanile tudi z vseslovenskim tekmovanjem Popri in izziv se jim je zdel zanimiv, ampak za sodelovanje na tekmovanju so se odločila

še, ko so dobro raziskale, v katere vode se podajajo, in po izdelavi poslovnega načrta v celoti.

Na podlagi vseh informacij, kako se lotiti izdelave poslovnega načrta, je bilo treba najti idejo, ki se je porodila spontano, z medsebojnim pogovorom in izmenjavo mnogih predlogov in mnenj. Presečišče predlogov treh študentk je nazadnje bila goriška vrtnica burbonka. Ugotovile so, da je premalo cenjena, premalo znana in predvsem premalo promovirana glede na okolje, v katerem živimo. Prav burbonka je namreč navdihovala arhitekto pri nastajanju Nove Gorice in zato tudi pristala v mestnem grbu. Tega se ne poudarja in njena vrednost za Novo Gorico se je ne-

koliko že izgubila. Tako kot je za Ribnico značilna suha roba in za Trojane krofi, bi lahko za Novo Gorico bila vrtnica burbonka in izdelki iz nje.

S tem razmišljanjem so se študentke podale na delo. Analizirale so trg, potencialne uporabe vrtnice in ugotovljale, na koliko načinov se lahko vrtnico uporabi, tako v gurmanske kot kozmetične namene. Lepota in vonj burbonka sta dekleta med raziskovanjem in pri realizaciji poslovne ideje v poslovni načrt vse bolj navdihovala in vse bolj so bila prepričana, da je njihovo poslovno

idejo zares mogoče uresničiti.

Ko so bile avtorice poslovne ideje že prave poznavalke področja vrtnic in je bil poslovni načrt dokončan, so tega poslale na PTP in se tako prijavile na tekmovanje Popri. Poslovna ideja je bila izbrana med 10 polfinalistov, kar je tim Hiše vrtnic še dodatno motiviralo za delo na projektu. Tim se je pripravil na polfinale in poslovno idejo v predpisanih treh minutah čim bolj predstavil strokovni komisiji. Konkurenca polfinalistov je bila ostra, z različnih področij in vsi so bili odlični. Komisija, ki so jo sestavljali uveljavljeni podjetniki, je po predstavitvi avtoricam projekta postavila nekaj vprašanj in lahko trdimo, da so punce dokazale, da so prave poznavalke področja, na katerega se podajajo. Razglasitev zmagovalcev tekmovanja je potekala v SNG v Novi Gorici. Zmagovalca je razkril župan Mestne občine Nova Gorica – nepričakovana zmaga poslovne ideje Hiša vrtnic je dekletom potrdila, da so se podala v pravo smer in se je njihovo delo obrestovalo. Po končani prireditvi in razglasitvi zmagovalcev letošnjih Poprov je za zmagovalni tim sledilo novo preseñenje – poslele so intervju za oddajo Prava ideja za RTV Slovenija. Oddaja gledalcem predstavi pozitivne ljudi z dobrimi idejami in prikaže njihove zgodbe. Tako bodo tudi dekleta lahko v navdih drugim, kar jim je v veliko čast, za njih pa je to še dodatna potrditev v vero in zaupanje v lastne ideje in razvoj le-teh. Potrebne je le nekaj stimulacije, da se opogumimo.

Tekst in foto: ekipa Hiša vrtnic

V Bukovici odpira vrata Šola glasbe in umetnosti Ozlinka

Šola glasbe in umetnosti Ozlinka je glasbena šola, ki pouk instrumentov, petja in teorije ponuja glasbenim zanesenjakom vseh generacij. Svoj sedež ima v Ozeljanu, od koder tudi izvira njeno ime. Vzporedno pouk poteka še v Novi Gorici, z novim šolskim letom pa bo **šola vrata odprla tudi v občini Renče-Vogrsko!**

Ozlinka je prva in trenutno tudi edina takšna šola na širšem goriškem območju. Deluje po konceptu zasebnih glasbenih šol, kar pomeni, da pri vpisu ni starostnih omejitev, v šolanje pa sprejme tako popolne glasbene začetnike kot tudi tiste, ki bi svoje znanje želeli obnoviti ali nadgraditi. Med učenci se zato najdejo vse generacije ljubiteljev glasbe – otroci, študentje, odrasli in tudi upokojenci.

Šola ponuja učenje glasbenih instrumentov, petja in teorije ter pripravo na izpite. Učenci lahko izbirajo med individualnimi lekcijami in rednim mesečnim poukom. Prav tako se lahko učenec odloči med šolanjem po predpisanem učnem načrtu in šolanjem na bolj odprt način, kar pomeni, da se učitelj prilagodi željam učenca. V šoli prirejajo tudi nastope, kjer se učenec javno predstavi, sooči z odrom in s tem utrdi vrline javnega nastopanja in izražanja pred publiko. Velik pomen pripisujejo tudi skupinski igri. Tako se tekom šolskega leta izoblikujejo dueti, trii, glasbene skupine, v naslednjem šolskem letu pa načrtujejo tudi ustanovitev mladinskega zbor.

Pouk v občini Renče-Vogrsko se bo pričel 1. septembra 2015 in bo potekal v zgornjih prostorih Krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga (KD Bukovica). Vpis, ki že poteka, bo trajal do 24. junija in od 24.

avgusta dalje. Možnost je tudi naknadnega vpisa med šolskim letom. Več o vpisu najdete na spletni strani Ozlinka (www.ozlinka.com), kjer lahko izpolnite tudi elektronski obrazec.

V Ozlinki poučujejo mladi, izkušeni glasbeniki, ki imajo za seboj večletno glasbeno udejstvovanje in šolanje, tako na akademijah kot glasbenih seminarjih v Sloveniji in tujini. Učitelji v Ozlinki so:

Klavir	Anže Vrabec, Anej Černe
Violina	Mojca Batič
Violončelo	Petra Tavčar
Kitara	Marko Čepak – Maki, Egon Boštjančič
Flavta, saksofon, klarinet	Matic Mikola
Bobni	Manuel Kos
Orgle	Eva Dolinšek
Klavirska in kromatična harmonika, glasbena teorija	Barbara Šinigoj
Diatonična harmonika	Rok Tavčar
Trobenta	Damijan Valentinuzzi
Petje (klasično in solopetje)	Mojca Cej in Barbara Šinigoj

Z novim šolskim letom v Ozlinki načrtujejo tudi pouk kontrabasa in bas kitare ter tečaj igranja citer in tamburice. Ne pozabljajo niti najmlajših, predšolskih otrok. Njim so namenjene Poletne glasbene urice, katere bosta med 13. in 17. julijem vodili glasbeni pedagoginji **Mojca Cej** in **Meta Praček**.

Za šoloobvezne otroke pa Ozlinka letos prvič organizira 3-dnevni Glasbeni tabor. Tabor, ki bo od 17. do 19. avgusta potekal v Mladinskem domu Čepovan (Hiša pod borovci), je namenjen otrokom od 6. do 14. leta starosti (predhodno glasbeno znanje ni pogoj za udeležbo), ki si želijo utrditi ali pridobiti novo glasbeno znanje, se srečati z glasbenimi instrumenti, igrati v skupini ali tako in drugače aktivno in zabavno preživeti počitnice. Na taboru bodo poučevali priznani in izkušeni glasbeniki:

pianist in skladatelj **Anže Vrabec**, glasbena pedagoginja in študentka klasičnega petja Mojca Cej, klasični in jazzovski kitarist **Marko Čepak – Maki**, glasbena pedagoginja, zborovodkinja in pevkva **Barbara Šinigoj** ter harmonikar in učitelj diatonične harmonike **Rok Tavčar**.

Izjavi staršev otrok, ki Ozlinko obiskujejo že drugo leto:

»Obiskovanje glasbene šole Ozlinka je za razvoj otroka dobro. Na Ozlinki so otroci sproščeni, znanje je na visokem nivoju, saj opažem pri obeh naših otrocih velik napredek. Učitelji so zabavni in zelo strokovni. Največja prednost Ozlinka je, da učitelji podajajo znanje na igriv in zabaven način. To, da otroka vidiš, ko gre z veseljem v glasbeno šolo, in ga za delo ni treba siliti, je za starše božanski občutek.«

Mama Tanja

»Velika pohvala snovalcem Ozlinka, da so popestrili dogajanje v kraju z vidika izobraževanja. Prednosti glasbene šole Ozlinka sta svoboda otrok pri ustvarjanju in zelo dobri pedagogi, ki vzgajajo in delajo z mladino. Učitelji imajo zelo pozitiven odnos do otrok. Ta način manjka v glasbenih šolah na splošno. Način učenja in učni načrt, ki je prilagojen posameznemu učencu, ocenjujem z odliko, saj je zelo pomembno, da otrok ne izgubi pozitivnega odnosa do instrumenta in teorije. S tem lahko gradi na svoji umetnosti naprej. Podpiram individualen pristop do otroka.«

Mama Matejka

Ekipa Ozlinka
Foto: Marko Bratina

Poučevanje glasbe v Renčah

Na mirni lokaciji v Renškem Podkraju že od leta 2012 deluje zasebno **Poučevanje glasbe Renče**. Otroci iz naše občine in bližnje okolice imajo možnost glasbenega izobraževanja v bližini svojega doma.

V ponudbi je poučevanje violine, glasbene teorije, začetniški tečaj akustične kitare, predšolska glasbena vzgoja in inštrukcije glasbene teorije. Pouk vodi **Eva Böhmová**, ki je diplomirala na višji glasbeni šoli na Češkem. Po zaključku študija je poučevala na češki državni glasbeni šoli, sedaj pa poučuje zasebno v Renčah.

Program je prilagojen individualnim željam in možnostim učencev ter njihovih staršev. Na podlagi zaželene intenzivnosti si lahko izberejo enega izmed različnih programov. Nekateri učenci lahko igrajo samo za dušo, drugi bolj intenzivno. Sproščeno domače vzdušje, individualno prilagojen pristop in možnost izbire enega izmed učnih programov so prednosti poučevanja glasbe v Renčah. Po potrebi je na voljo tudi izposoja instrumentov. Učenci imajo možnost igranja v skupinah in redno dokazujejo svoje znanje na internih ali javnih nastopih.

Poučevanje violine spremlja pouk glasbene teorije, kar je pomembno za razumevanje glasbe same in za dober napredek pri igranju instrumenta. Teorija se poučuje individualno, zraven ure instrumenta, tako da otroku ni treba prihajati dodatno k skupinski uri. Violino se otroci lahko začnejo učiti že od 5. leta starosti naprej, pa tudi odrasli. Nikoli ni prepozno začeti. V ponudbi je tudi osnovni tečaj violine za starše, ki jih usposablja za pomoč zlasti majhnim otrokom doma pri vajah. Učenci violinskega oddelka lahko po želji ob koncu šolskega leta opravljajo izpite v glasbeni šoli, s čimer se po doseženi izobrazbi povsem izenačijo z otroki, ki obiskujejo državno glasbeno šolo.

Začetniški tečaj akustične kitare ponuja

prosti program igranja, torej kombinacijo igranja po notah in po akordih, izbirno tudi s poučevanjem glasbene teorije. Je namenjen predvsem otrokom, ki si želijo začeti s kitaro, se pa nočejo vključiti v poučevanje klasičnega igranja kitare v glasbeni šoli. V tečaj se lahko vključijo otroci od 7. leta starosti.

Predšolska glasbena vzgoja poteka individualno ali skupinsko. Otrokom na zabaven in prijeten način približa glasbo in razvija njihove glasbene spretnosti ter se jim pomaga orientirati v svetu glasbe in se morda kasneje odločiti za kakšen instrument.

Inštrukcije glasbene teorije na različnih nivojih napredka so na voljo vsem generacijam.

Kaj pa o pouku pravijo nekateri starši? Odgovarjata **Valentina Zorn** in **Borut Mozetič**. Valentina ima hčer **Eni**, ki že tretje leto igra violino, Borutov sin **Jaša** že drugo šolsko leto obiskuje tečaj akustične kitare, mlajši sin **Maj** pa hkrati tečaj kitare in poučevanje violine.

Kako ste zadovoljni s poukom glasbe v Renčah?

Valentina Zorn: Nam staršem iz Renč poučevanje v Renčah izredno ugaja, saj je blizu in tako otroka hitro pripeljemo k pouku glasbe. Ni nam treba čakati nanj in ta čas porabimo za druge aktivnosti ali naše obveznosti. Izredno so prilagodljivi, če kdo od nas včasih ne more k pouku zaradi drugih obveznosti, se domenimo za nadomestni termin, tako da otrok ni prikrajšan za predvidene ure.

Borut Mozetič: Zelo. Individualno poučevanje daje hitrejšo rezultate, otroka sta zato bolj motivirana za učenje instrumentov, lepo napredujeta. Seveda velja pri tem izpostaviti pomen pristopa učitelja do otroka. Gospa Eva je pri tem odlična, kar se odraža v njeni sproščenosti, potrpežljivosti, vzpodbujanju in prilagodljivosti glede na otrokovo razpoloženje. Druga zelo pomembna prednost je, da se poučevanje glasbe pri gospe Evi odvija pri nas v Renčah, kar je za nas zelo prikladno, saj olajša prevažanje otrok. Izpostavil bi še dejstvo, da se v okviru posameznih ur poučevanja instrumenta kombinirata teoretični in praktični del, kar ocenjujem kot koristno za otroka kot tudi z vidika zmanjšanja števila potrebnih obiskov pouka. V kolikor starši želijo za otroka pridobiti formalno priznavanje glasbene izobrazbe, je treba opraviti preverjanje znanja v glasbeni šoli Nova Gorica/Šempeter ali Ajdovščina. Pri tem lahko pomaga gospa Eva. Skratka, s poučevanjem glasbe pri Evi Böhmovi smo zelo zadovoljni.

Kako je pouk všeč vašemu otroku?

Valentina Zorn: Otroku ta način pouka zelo

Poučevanje glasbe
Renče

ugaja, saj se učiteljica prilagaja otrokovim sposobnostim. Če otrok kakšne snovi ne razume, ponavljajo toliko časa, dokler je otrok ne osvoji, seveda vsakokrat na drugačen način, da otroku ne postane dolgčas. Učiteljica je zelo spodbudna in otroka motivira in spodbuja s pozitivnimi besedami, pohvalami, zato se otrok počuti pomembnega, samozavestnega. Ni nobenega ustrahovanja ali kaznovanja, če otrok pozabi na domačo nalogo ali če še ne zna dobro igrati. Vse poteka bolj umirjeno, da otrok ne zasovraži glasbe in instrumenta.
Borut Mozetič: Rada obiskujeta ure, počutje je sproščeno, zelo cenita gospo Evo.

Kaj pa pravijo učenci sami?

Eni Zorn, 9 let: Učiteljica je zelo prijazna. Nikoli ni jezna. Včasih mi da bonbončke. Zelo lepo igra violino.

Jaša Mozetič, 11 let: Eva zna zelo dobro poučevati glasbo. Če česa ne razumeš, ti dobro obrazloži. Najboljše pri Evi je, da je zelo prijazna.

Maj Mozetič, 8 let: Eva je zelo prijazna, potrpežljiva in me vzpodbuja. Pogosto pohvali. Zelo rad obiskujem glasbene ure pri Evi.

In še moja osebna izkušnja: Moja otroka obiskujeta skupinski pouk predšolske glasbene vzgoje, kjer v sproščnem okolju in preko igre spoznavata osnove glasbe. S tem imata priložnost že pri treh oz. petih letih stopiti na pot glasbe in se pripraviti na uspešno igranje instrumentov. In ker so pesmice, ritmične vaje in glasba nasplošno vsem otrokom všeč, je tudi pouk predšolske glasbene vzgoje pri mojih otrokih zelo priljubljena aktivnost.

Poučevanje glasbe Renče gotovo prispeva k obogatitvi ponudbe glasbenega izobraževanja v naši občini in mladim omogoča širjenje svojih glasbenih in kulturnih obzorij. Vpisi v novo šolsko leto potekajo vsakokrat od začetka junija do konca septembra, v primeru prostih mest se je možno vpisati tudi med šolskim letom. Več dodatnih informacij je na razpolago na spletni strani www.poucevanje-glasbe.si ali na telefonski številki **031 609 432**.

Katerina Fabrizio
Foto: Matjaž Bizjak, Petr Böhm

200 let šole v Renčah

Pesem, glasba je stalna spremljevalka našega bivanja. Mama poje svojemu dojenčku, da ga umiri, pojemo ob vseh pomembnih dogodkih ali pa kar tako. S pesmijo so si dajali pogum vojaki, ki so korakali v boj. Pela so jo dekleta, ki so čakala svoje junake. Pesem je budila narodno zavest. Negovala je jezik in prenašala kulturno dediščino na mlajše rodove. Tako smo tudi mi s pesmijo oz. z Revijo pevskih zborov začeli niz prireditev v letu pomembne obletnice.

Na prvem prazničnem dogodku ob 200-letnici šole v Renčah je 14. maja v napolnjeni kulturni dvorani v Renčah zapelo skoraj 200 grl.

V uvodu sta napovedovalki našteali nekaj pomembnih mejnikov v zgodovini renškega šolstva. Povedali sta, da je bila po podatkih iz šolske kronike leta 1815 v Renčah ustanovljena prva ljudska šola. Prvi učitelj je bil **Boštjan Mozetič**, po rodu iz Renč. Šolo je obiskovalo okrog 50 otrok. V času Avstrije sta delovala dva učitelja, ki sta imela velike zasluge za razvoj šolstva.

Anton Bajc je bil nadučitelj ljudske šole, opravljal je tudi številne javne funkcije in sodeloval pri ustanovitvi obrtne šole za zidarje. Po smrti Antona Bajca je njegovo delo nadaljeval **Rudolf Vižintin**. Z ustanovitvijo šole se je povečala pismenost v kraju, okreplila se je tudi kulturno-prosvetna dejavnost.

Ko je Primorska leta 1918 prišla pod Italijo, so slovenske šole še delovale. Z novo šolsko reformo leta 1923 pa se je kot učni jezik uveljavljala italijanščina. V

času druge svetovne vojne se je pomena šolstva zavedalo tudi narodnoosvobodilno gibanje, nastala je partizanska šola, ki je delovala od septembra 1943 do maja 1945.

Leta 1957 je bila v Renčah ustanovljena osemletka in leta 1964 sta bili šoli priključeni štirirazredni šoli Bukovica in Gradišče. Ob 150. obletnici je šola dobila ime po Lucijanu Bratkoviču Bratušu. Leta 1971 je bil zgrajen tudi vrtec. Zaradi povečanega števila učencev so leta 1984 zgradili prizidek k stari šoli. Telovadnico smo pridobili leta 1987, leta 1991 je bila v Bukovici zgrajena nova šola. V šolskem letu 2014/15 smo pridobili nov povezovalni trak in novo kotlovnico.

Program se je nadaljeval s petjem in glasbo. Zapeli so trije šolski pevski zbori: **Otroški pevski zbor otrok iz vrtca Renče in vrtca Bukovica**, **Otroški pevski zbor osnovne šole Renče in podružnične šole Bukovica** in **Mladinski pevski zbor osnovne šole Renče** pod vodstvom zborovodkinje in organizatorke koncerta **Nataše Domazet**. Pevski zbor iz vrtca in

mladinski pevski zbor osnovne šole Renče je s klavirjem spremljala pianistka **Nika Kodrič**. Nadobudni harmonikar **Maks Martinuč** je z glasbeno spremljavo obogatil petje otroškega pevskega zbora Renče. Za popestritev nastopa in uglašenost mladinskega pevskega zbora so z razgibanimi glasbenimi spremljavami poskrbeli še **Nejc Vrtovec** (harmonika), **Matic Vrtovec** (bobni) in **Matevž Furlan** (kitara). Sledil je še nastop gostujočih zborov. **Mešani pevski zbor Klasje** je pod vodstvom zborovodkinje **Barbare Šinigoj** zapel tri slovenske ljudske pesmi. S harmoniko je pevce spremljal mladi **Blaž Stubelj**, s kitaro pa **Bojan Rovtar**. Glasbeno prireditev je s petjem domoljubnih pesmi zaključil **Moški pevski zbor Provox** pod taktirko **Mateja Petejana**.

Revija pevskih zborov v Renčah ob počastitvi 200 let šole v Renčah nas popelje k razmišljanju o pomenu petja ljudskih in umetnih pesmi v šoli nekoč in danes.

Nataša Domazet

Foto: Bogomir Furlan

Ekскурzija Pot prijateljstva in raziskovanja

Nekega lepega aprilskega dneva, pisal se je 11. april 2015, se je rodilo prijateljstvo med dvema šolama; med mestno gospodično Osnovno šolo Valentina Vodnika iz Ljubljane in vaško deklino Osnovno šolo Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče. Najprej sta si skromno in sramežljivo dopisovali, potem pa sta se zares sestali.

Učiteljice obeh šol smo učence spodbudile k elektronskemu dopisovanju, da bi se za ščepc spoznali, preden se srečajo na ekskurziji. Ekскурzijo smo oblikovale kot drugačno obliko pouka za učence izbirnih predmetov in vedoželjne ter nadarjene učence. Verjamemo, da je pouk, ki spodbuja spoznavanje vrstnikov z različnih koncev naše domovine, ki poteka v naravnem okolju in je raziskovalno naravnano, bolj privlačen. Predvsem pa so nova doživetja tisto, kar se za vedno zapiše človeku v spomin ... in spodbudi radovednost. Ali tako mislijo tudi učenci?

Nekaterim je bilo težko žrtvovati prsto soboto, radovedni pa so skočili na avtobus, navdihnjeni z Vodnikovimi verzij: »*Lenega čaka/strgan rokav,/palca beraška,/prazen bokal.*«

Na avtobusu, ki se je pognal iz Ljubljane proti Renčam, je bilo čutiti otroško razposajenost in veselo pričakovanje novih dogodivščin. Vse je zanimalo, kakšne so Renče. In meni je bilo toplo pri srcu. Med vožnjo sem predstavila lego in znamenitosti rodnega kraja ter nekaj drobcev »goletarske« zgodovine: izvor imena Renče, nastanek prve naselbine, obstoj gradov, prigode renških zidarjev in aleksandrink, boj za slovenski jezik in zemljo, napis Tito,

dogajanje na Vipavi, življenje pesnika Simona Gregorčiča ... in že smo prispeli v Bukovico. Tam smo začutili tla pod nogami, se združili z renško ekipo in začeli usresničevati zastavljen načrt.

Načrt ekskurzije:

- **Bukovica:** ogled Mušičeve dvorane, spoznavanje rimskodobne Bukovice in nastajanja lokalnega glasila Občinski list – član Uredniškega odbora **Boris Arčon** in učenci OŠ Renče.
- **Renče–Gregorčičeva pot–Gradišče** – idejni vodja Gregorčičeve poti in pesnik **Radivoj Pahor**, učenci OŠ Renče, **cerkev – Melanija Kerševan**.
- **Cerje in voden pohod po Poti miru:** po poteh prve svetovne vojne: spominski stolp (pomnik braniteljem zahodne meje), Borojevičev stol in kosilo iz poljske kuhinje, jama Pečinka, spominski globus – Civilna zaščita Renče, predsednik Turističnega društva Cerja **Konrad Marušič**.
- **Lokvica:** Predstavitve ajde od setve do žetve in degustacija ajdovih jedi – Društvo žensk Žbrinca.

Načrt je bil v celoti uresničen. Ali je bil namen ekskurzije dosežen, pa lahko ugotovimo z branjem spodnjih vrstic, ki so jih napisali učenci. Svet je skozi otroške oči navadno videti bolj živ in slikovit.

Na take ekskurzije ponavadi ne grem, saj moram potem napisati spis. Pa vendarle sem se odločil obiskati to deželo, kjer imajo prekrasen naglas oz. narečje, saj »g« zamenjajo s »h«-jem, kar se sliši zelo dobro. V Bukovici so nas pričakali učenci OŠ Renče, s katerimi smo nato skupaj preživljali dan in se tudi spoprijateljili. Zdeli so se mi zelo drugačni od nas, saj so z vasi. Tudi učiteljica Nataša je odrasčala na vasi. Pokazala nam je, kje so se kot otroci

kopali in igrali. Presenetilo me je tudi, koliko ljudi se med seboj pozna in kako se spoštujejo ter cenijo svoje znamenitosti. Upam, da bodo ti učenci prišli v Ljubljano in jim bomo lahko tudi mi kaj pokazali.

Anže Hozjan, OŠ Valentina Vodnika Ljubljana, 8. c

Nasha skupna pot se je začela v Bukovici pred kulturnim domom. Odšli smo v dvorano Zorana Mušiča in tam nam je gospod Arčon povedal nekaj o življenju znanega slikarja, mi pa smo Mušičev življenjepis strnili v novodobni rap. Predstavili smo tudi rimsko obdobje Bukovice in spoznali delovanje Občinskega lista. Nato smo se odpravili v Renče, kjer nam je pri mostu gospod Arčon razlagal, kako je potekala prva tekma vaterpola.

Meta Vodopivec, OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče, 8. a

Iz Bukovice smo se peš odpravili do Renč, kjer je začetek spominke in sprehajalne poti Simona Gregorčiča. Tam nam je o pesniku govoril pesnik Radivoj Pahor. Sprehod je bil sproščen in poučen, saj smo na poti odgovarjali na različna vprašanja o življenju priljubljenega pesnika, ki so mu rekli tudi Goriški slavček. Ob poti smo videli tudi veliko

informativskih tabel, na katerih je na kratko opisano življenje in delo pesnika. Naši gostitelji iz OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša so nam recitirali pesem Soči, ki je ena najbolj znanih Gregorčičevih pesmi. Po ustnem izročilu vemo, da se je Gregorčič med sprehajanjem med vinogradi večkrat ustavil in si na zavihhek rokava napisal kakšen verz. Hodili smo skozi Arčone in čez grič Rabatovec in pot zaključili na Gradišču, kjer so nam učitelji zelo lepo opisali življenje Simona Gregorčiča, ki je tu preživel več kot tretjino svojega življenja in se na kraj zelo navezal.

Jaša Rot, OŠ Valentina Vodnika Ljubljana, 9. c

Pripeljali smo se do stolpa na Cerju, kjer nas je pričakal gospod Konrad Marušič, ki nas je popeljal po stolpu, ki ima veliko nadstropij in v vsakem od teh nam je povedal nekaj o prvi svetovni vojni. Naučili smo se, da je bilo na Krasu po vojni uničenih zelo veliko vasi. V zadnjem nadstropju na vrhu stolpa je prečudovit razgled na vse strani. Po kosilu smo odšli tudi v jamo Pečinko, v kateri so se skrivali vojaki med prvo svetovno vojno. Notri smo videli pograde, na katerih so včasih spali vojaki. V eni postelji so spali tudi po trije vojaki. Najbolj zanimiv podatek je bil, da se je v takšno majhno jamo skrilo tudi po tisoč

vojakov.

Manja Modic, Jutra Zorc, Ana Volenik, Ada Simič, OŠ Valentina Vodnika Ljubljana, 7. b

Spomenik na Cerju ima obliko obrambnega stolpa in v njem je muzej, v katerem je prikazan potek Soške fronte. Del zbirke je namenjen tudi organizaciji TIGR, drugi svetovni vojni in nastanku države Slovenije. Sprehodili smo se tudi do Borojevičevega stolpa, kjer je bil tudi spomenik iz ostankov bomb prve svetovne vojne. Privoščili smo si tipično primorsko kosilo, ki se nam je zelo prileglo, saj smo bili že pošteno lačni. Okrepčani smo pot nadaljevali po strelskem jarku in prišli pred naravno kraško jamo Pečinko, ki je v prvi svetovni vojni služila kot kaverna za kritje pred bombardiranjem.

Jaša Rot, OŠ Valentina Vodnika Ljubljana, 9. c

Tam smo poslušali vodiča, ki je vodil ljudi po Krasu in nam povedal vse od prve svetovne vojne naprej. Nato smo se odpravili po poti naprej in prišli do težko prisluženega kosila, ki nam ga je v poljski kuhinji pripravila Civilna zaščita Renče. Pašta z golažem v naravi je bila res nekaj posebnega.

Dagmar Jurkič, OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče, 8. b

Na kraškem dvorišču v Lokvici so nas pričakale gospe iz Društva žensk Žbrinca. To je bila najboljša točka. Predstavile so nam pridelavo ajde in pravljico o ajdi. Pogostile so nas z bezgovim čajem in sokom, z ajdovimi palačinkami in najboljšo kutinovo marmelado. Poskusili smo najrazličnejše dobrote iz ajde: mini ajdove mafine, polpete, kruh, namaz, frotljo, napihnenčke, rolado in še kaj. Vse je bilo zelo okusno in pripravljenih jedi je počasi zmanjkalo. Pri hiši so gostitelji imeli še kravo s prikupnim teličkom in kobilu. Toda napočil

je čas odhoda in morali smo na avtobus. Ker smo bili zelo siti, smo komaj hodili. Učiteljica nas je strašila, da bomo hodili še 20 minut v hrib, vendar smo avtobus zagledali že za naslednjim ovinkom.

Rebeka Plavec, OŠ Valentina Vodnika Ljubljana, 9. c

Ekskurzija mi je bila zelo všeč. Všeč mi je bilo vse in tudi to, da je bilo lepo vreme. Učitelji in učenci OŠ Renče so zelo prijazni. Čeprav sem imela poškodovano koleno, mi ni žal, da sem šla. To ekskurzijo bi z veseljem ponovila.

Lia Završnik, OŠ Valentina Vodnika Ljubljana, 9. c

Bilo je imenitno in nepozabno, to bi z veseljem še večkrat ponovila. Najboljša mi je bila vožnja z avtobusom, ker sem tam spoznala nove prijatelje.

Mateja Peternelj Šček, OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče, 8. b

Mislím, da iz zapisov učencev lahko prepoznamo, da so spoznali in začutili pristnost in enkratnost ljudi in naših krajev. Navezali so prijateljske stike in v sproščnem vzdušju spoznavali našo preteklost in etnološke značilnosti.

Zahvaljujem se vsem sodelujočim Renčanem: Borisu Arčonu in Radivoju Pahorju, **Branki Pregelj Arčon**, Melaniji Kerševan z Gradišča, ravnateljcu OŠ Renče **Bogomirju Furlanu** in vsem soudeleženi učiteljem, Turističnemu društvu Cerje, Civilni zaščiti Renče in Društvu žensk Žbrinca, saj so s svojo srčnostjo in predanostjo za vse udeležence ekskurzije ustvarili nepozaben dan. So ljudje in so poti, ki jih je vredno poznati.

Tekst: Nataša Arčon Triler
Foto: Branka Pregelj Arčon

Naša pomlad 2015

Glasba in z njo pesem je jezik sveta, vsakdo jo razume, z njo je lepši dan, z njo smo bogatejši, z ljubeznijo napolni mlada srca, je kot sončni žar, ki napaja z radostjo, toplino, ki ostaja.

Pesem je kot mavrica, skrita nad oblaki, le prisluhnemo ji in jo dosežemo z lahkimi koraki. Pesem nas združuje, povezuje in razveseljuje kot skrita sreča v mavrični hišici. Z njo so pevci mladinskega pevskega zbora OŠ Renče pod vodstvom zborovodkinje **Nataše Domazet** znova delili veselje

na Reviji otroških in mladinskih pevskih zborov 2015, ki je potekala 8. aprila 2015 v Kulturnem domu v Novi Gorici. Pri klavirju je spremljala pianistka **Eva Dolinšek**.

Nataša Domazet
Foto: arhiv OŠ
Renče

Četrtošolci spoznavali stare običaje in navade

Učenci 4. a razreda OŠ Renče z razredničarko **Nives Hvalica** in učiteljico **Jožico Jereb** smo se v petek, 8. maja 2015, peš odpravili v Arčone.

Tam so nas pričakali gospodje **Franko Arčon**, **Jožef Hvalica** in **Mladen Janeš**, da bi nam pokazali arčonsko kuhinjo, naučili, kako se speče zeliščno frtaljo, kako se naredi piščali iz vrbovega lesa in kako se igra

staro igro škuljanje.

Ko smo prišli v Arčone, smo si najprej ogledali arčonsko kuhinjo. To je prostor, urejen tako, kot je bil pred več kot 60 leti. V njem je nekoč živela družina z 11 otroki. V njej lahko vidimo peč, omarico, mizo s stoli, različne stare predmete in hladilnik. Ta hladilnik ni bil navaden, temveč je bil skopan v tleh pod zidom. V tej stari kuhinji je bil najbolj važen ogenj, ker je ljudi grel in so na njem kuhali. Kuhinja je bila obenem tudi jedilnica in dnevna soba. Spali so v zgornjem delu, do sob so šli najprej po kamnitih stopnicah, potem pa splezali po lestvi na lesen gank in potem v sobo. Ko smo šli ven, nam je g. Franko povedal, da so stari nonoti včasih sedeli na kamniti stopnici in brusili nož, zato je tam nastala vdolbina, ki jo še vedno vidimo. Nato smo šli na škuljaško igrišče. Razdelili so nas v dve skupini: fantje – dekleta. Fantje smo pekli frtaljo iz moke, jajc in

zelišč in se naučili delati piščalko. Dekleta pa smo škuljala. Škuljanje je stara igra, podobna balinanju. Najvažnejše in najbolj strogo pravilo je, da se ne smemo kregati ali kričati. Čez nekaj časa smo že jedli frtaljo in vsi so jo pohvalili. »Take frtalje še nisem jedel/jedla!« Nato smo se zamenjali. Ko smo končali tekmo, so šli v finale **Maks Furlan**, **Antonio Gocevski** ter **Bor Žunec** in **Leo Talič**. Zmagala sta Bor Žunec in Leo Talič. Frtaljo smo spekla tudi dekleta. Fantje moramo priznati, da je bila boljša. Ta dan je bilo zelo lepo, naučili smo se veliko novega. Gaja dan povzame tako: »V Arčonih mi je bilo zelo všeč, ker smo pekli frtaljo. To je bilo zelo poučno: drugi dan sem jo sama spekla doma in vanjo sem dala tudi šalame in pršut.«

Gaja Stepančič, Maks Martinuč,
Maks Furlan in Gal Saksida
Foto: Nives Hvalica

16. državno tekmovanje »Zdrav dih za navdih«

Društvo pljučnih in alergijskih bolnikov Slovenije je razpisalo 16. državno tekmovanje »Zdrav dih za navdih«. Učence osnovnih in srednjih šol iz Slovenije so spodbudili k razmišljanju o pomenu telesne vadbe za zdravje in o pljučni tuberkulozi.

Na tekmovanje se je prijavilo skupno 39 šol, na društvo je prispelo kar 383 različnih izdelkov (likovni izdelki, plakati, raziskovalne naloge, intervjuji, filmi, posnetki ...). Podelili so 54 zlatih, 21 srebrnih in 47 bronastih trstik.

Med dobitnike srebrnih trstik sta se uvrstili OŠ Frana Erjavca iz Nove Gorice in OŠ Col, med dobitnike zlatih trstik pa sta se uvrstili OŠ Dobrovo v Brdih in OŠ Ivana Roba Šempeter pri Gorici – podružnica Vogrsko. Učenca **Julija Krapež** iz 1. razreda in učenec **Gabrijel Gregorič** iz 3. razreda podružnične šole Vogrsko sta bila najmlajša

tekmovalca na tem tekmovanju. Pripravila sta intervju z zdravstvenim delavcem na temo Telesna dejavnost in zdravje, osvojila 24 od 25 točk in prejela zlato državno

priznanje zlata trstika.

Tekst in foto:
Katarina Tischer Gregorič

Obisk E-hiše – novogoriške hiše eksperimentov v Vrvcu Bukovica

V sredo, 8. aprila 2015, so nas v skupini Čebele in Metulji obiskale E-hišnice iz novogoriške hiše poskusov – Lea, Mihaela in Urška.

Najprej so otroci pod njihovim vodstvom izdelali vrtavke, ki so jih takoj preizkusili. Nato je Lea predstavila poskuse: vulkan, morski valovi, poskuse z napihnjnim balonom in gorečo svečo ter poskus z inteligentnim plastelinom. Pred vsakim poskusom je otroke z različnimi vprašanji

spodbujala k razmišljanju, predvidevanju, reševanju problemov, sklepanju in

napovedovanju. Tako so otroci lahko predvideli, kaj se bo zgodilo, in spoznali, če je njihova napoved pravilna. Delavnica je potekala v vsaki skupini po eno uro in je bila za otroke primerna, zanimiva in poučna. Posebej zanimiv jim je bil poskus vulkan. O njem se še vedno pogovarjajo in ga oblikujejo v peskovniku. Takšne dejavnosti v izvedbi usposobljenih oseb zelo popestrijo dejavnosti vrta.

Tekst in foto: Irena Zgonik

Ljudski plesi na POŠ Vogrsko

V sredo, 27. maja 2015, so nas na Vogrskem obiskali učenci OŠ Šturje, natančneje člani krožka ljudskih plesov, učiteljice in nekaj starejših članov dramsko-pevske skupine Zarja UD iz Ajdovščine.

Gospa **Polona Juretič** poučuje nižje razrede na OŠ Šturje. Še kot majhna deklica in kasneje srednješolka je v rodni Gorenjski z veseljem obiskovala dejavnosti, ki so bile

prepletene s plesom. Znanje in spretnosti, ki jih je v ranih letih osvajala, sedaj kot mentorica krožka podaja naprej mladim rodovom.

V večnamenskem prostoru so učencem in otrokom iz vrtca pričarali »bndimu« in igre iz starih časov, vmes pa zaplesali. Celotno dogajanje je popestril harmonikaš. Mlajše plesalke so imele posebne noše, lase pa spletene v dve lepi kitki. Na koncu smo se skupaj z njimi še poigrali zanimivo igrico, pri kateri so pridno sodelovali tudi najmlaj-

ši otroci iz vrtca. Ko je bil čas za malico, smo se skupaj še odžejali, posladkali ter prijetno družili in pokramljali. Gostje so občudovali naše prostore in lepo šolo. Z gospo Polono sva se dogovorili za morebiten obisk naših učencev na njihovi šoli. Mogoče pa bo res prišla kakšna priložnost, da se bomo kdaj odpeljali na Ajdovsko.

Lucija Gregorič
Foto: Andrejka Rijavec

Fotografska delavnica pri kotalkaricah

Ogrevanje, tako za kotalkarice kot fotografe

Sedaj pa zares

V torek, 24. februarja, je Kotalkarski klub Renče obiskala skupina mladih fotografov, študentov Visoke šole za umetnost Univerze v Novi Gorici. Vodil jih je diplomant iste šole, mladi športni fotograf, **Miha Godec**.

Kotalkarski klub Renče, katerega članice in člani dosegajo izjemne rezultate tako na evropskih kot na svetovnih prvenstvih, je bil za mlade fotografe zanimiv izziv.

Vodja kluba **Nela Pregelj** jim je omogočila fotografiranje pod nadzorom trenerke **Sare Pregelj**, ki jim je tudi pomagala pri izvedbi fotografiranja. Študentom je Godec predstavil tehniko panning, fotografiranje športnika z daljšim časom osvetlitve in fotografiranje s prenosnimi studijskimi bliskavicami (Prophoto b1). Nazadnje so naredili tudi portrete mladih športnic.

Namen delavnice je bil študente seznaniti s posebnostmi športne fotografije, jim pokazati opremo, jih seznaniti s kreativni-

mi tehnikami fotografiranja, težavami, ki jih prinaša specifičen šport, in na koncu s post-produkcijo fotografij. Na koncu so mentor in študentje pogledali in izbrali fotografije ter jih primerno obdelali, po eno izbrano fotografijo pa bodo tudi razstavili, in sicer na letni razstavi na Visoki šoli za umetnost, na ulici Armando Diaz 5 v Gorici, konec maja 2015.

Visoka šola za umetnost Univerze v
Novi Gorici
Foto: Bogo Rusjan

Državno prvenstvo v skokih na trampolinu

V soboto, 18. aprila 2015, se je **Športno društvo Partizan Renče** udeležilo tekme državnega prvenstva na veliki prožni ponjavi v Mostah. Ponovno so bili tekmovalci in tekmovalke zelo uspešni.

Pri mlajših deklicah je prvo mesto zasedla **Petra Arčon**. Tretje mesto **Hana Lukežič**. Ekipno so

mlajše deklice zasedle prvo mesto. Tudi mlajši dečki so bili ekipno prvi, posamezno pa je tretje mesto zasedel **Žiga Mozetič**, četrto mesto **Jure Rupar**, šesti pa je bil **Patrik Nemec**.

Tudi starejše deklice so ekipno zasedle prvo mesto. Pri starejših dečkih je bil najboljši **Žan Zorn** in zasedel prvo mesto. Tudi četrto, peto in šesto mesto je bilo rezervirano za Renče, saj so jih zasedli **Matjaž Cotič**, **Aljaž Ferjančič** in **Anže Arčon**. Oder

ekipne razvrstitve je bil v zamenju **Renč**, saj so zasedli prvo mesto ekipa 2, tretje mesto pa ekipa 1.

Pri mladinkah je **Ula Zorn** zasedla četrto mesto, pri mladincih pa je bil **David Peras** tretji in **Miha Pregelj** peti. Ekipno so bili mladinci prvi.

Člani so ekipno zasedli drugo mesto, posamezno pa se je **Blaž Klinec** uvrstil na tretje, **Jan Zavadlal** pa četrto mesto.

Po končani tekmi v Ljubljani se

je nekaj tekmovalcev in trenerjev odpravilo še na dvodnevni trening v Gradec. V Sloveniji namreč tekme še ne potekajo po FIG pravilniku (Mednarodna gimnastična zveza), ampak po slovenski verziji pravilnika. Tekmovalci in trenerji, ki želijo dvigniti nivo znanja, se morajo zato na dodatno izobraževanje odpraviti v tujino.

Tomaž Petarin
Foto: Boris Pregelj

Državno prvenstvo v športni gimnastiki v Renčah

V soboto, 16. maja 2015, se je v Renčah odvijalo tekmovanje v športni gimnastiki. **Športno društvo Partizan Renče** je organiziralo Državno prvenstvo v orodni gimnastiki po programu Gimnastika za vse. Na prvenstvu je sodelovalo 313 nastopajočih iz 11 društev iz cele Slovenije.

Tekmovalke in tekmovalci so nastopili na štirih orodjih v ženski in moški panogi. Med

tekmovalci našega društva sta najbolj izstopala cicibana **Ahac Pavlica** in **Enej Lango** na drugem in tretjem mestu, **Žan Zorn** s tretjim mestom v kategoriji starejših dečkov in mladinci **David Peras** na drugem ter **Jan Ferjančič** in **Miha Pregelj** na četrtem mestu. Zlate medalje so odnesli domov tekmovalci v ekipi cicibanov in mladincev, bronaste pa starejši dečki. Tekmo si je ogledal tudi predsednik Gimnastične zveze **Ivan Levak**, ki je izrazil začudenje nad velikim številom nastopajočih, ki smo jih gostili v Renčah. Nastop na tekmi je od udele-

žencev zahteval veliko priprav in vaj. Čestitke vsem, ki so uspešno in pravilno izvedli vaje

na orodjih!

Nives Bizjak
Foto: Boris Pregelj

Pred državnim prvenstvom v visoki formi

Mladi kotalkarji pridno trenirajo in se pripravljajo na nadaljnja tekmovanja. Uspešno so se udeležili več tekmovanj in dosegli naslednje rezultate:

23. mednarodni pokal Renč se je odvijal 18. in 19. aprila. Sodelovali so tekmovalci iz Slovenije, Italije in Hrvaške. V soboto se je odvijalo tekmovanje v dolgih programih za najmlajše tekmovalce – začetnike, za športne pare in v kratkih programih za starejše tekmovalce. V nedeljo pa dolgi programi za starejše tekmovalce in, nova kategorija – tekmovanje za skupine – kvartete. Najboljše rezultate so v svojih

kategorijah dosegli: prvo mesto: **Tim Berginc**, par **Hana Berginc** in **Jan Šuligoj**, **Jan**

Šuligoj posamezno, **Adam Nicolas Cozzes**, **Lana Muhič**, **Natan Muhič** in **Lana Pregelj**,

drugo mesto: **Tim Šuligoj**, **Alex Vižin**, **Tina Uršič**, **Mija Erzetič** in **Teo Polanc Cipot** v paru,

Teo Polanc Cipot posamezno, **Rok Fajt**, **Ivana Štrukelj**, **Urška Furlani** in **Jessica Marka**, tretje mesto: **Maj Cuder**, **Eni Zorn** in **Zoja Muhič**.

Za zaključek so nastopili, kot že rečeno, dve ekipi oz. kvarteta **Renqua** iz Renč, v sestavi **Sara Pregelj**, **Nika Petelin**, **Kaja Arčon** in **Jan Kerševan**. Druga ekipa Adamantis je iz kluba Pirueta iz Domžal. Na prvo mesto se je uvrstila četverica iz Renč. Za gledalce je bilo to nekaj novega in zanimivega. Zahtevno koreografijo so sestavili tekmovalci sami in bili pohvaljeni s strani sodnikov in občinstva. S pridnim delom imajo možnost uvrstiti se na mednarodna tekmovanja.

Med prvomajskimi prazniki, 1., 2. in 3. maja, je v Novi Gorici potekalo tekmovanje Goriška vrtnica, ki so se ga udeležili le nekateri tekmovalci renškega kluba. Tekmovalci se vozili obvezne like in proste programe. V obveznih likih so bili najboljši **Urška Furlani**, **Natan Muhič** in **Jessica Marka**, na drugem mestu **Polona Lestan**, **Urška Furlani** in **Lana Preglej**, na tretjem pa **Zoja Muhič**. V prostem programu so se najbolje odrezali **Ivana Štrukelj**, **Adam Nicolas Cozzes**, **Lana Pregelj**, tik za njimi, na drugem mestu, so bili **Tim** in **Hana Berginc**, **Lana Muhič** in **Jessica Marka** ter na tretjem **Urška Furlani**. Renški klub je ekipno zasedel drugo mesto.

Tretji vikend v maju, 23. in

24. maja, je bilo v Novi Gorici še eno, tudi že tradicionalno tekmovanje, Memorial Sandre Jakin. Prav tako je tekmovanje potekalo v obveznih likih in prostih programih. V obveznih likih so se tokrat najbolje odrezali **Teo Polanc Cipot**, **Erin Gorjanc**, **Adam Nicolas Cozzes** in **Polona Lestan**, na drugi stopnički sta stala **Jan Šuligoj** in **Tamara Kerševan**, na tretji pa **Mija Erzetič**.

V prostem programu so se najbolje uvrstili **Tim Berginc**, **Jan Šuligoj**, **Hana Berginc**, **Adam Nicolas Cozzes** in **Ivana Štrukelj**, na drugo mesto so bili uvrščeni **Tim Šuligoj**, **Teo Polanc Cipot**, **Nika Uršič** in **Lia Dobrila**, na tretje pa **Maj Cuder**, **Tina Uršič**, **Alex Vižin**, **Mija Erzetič** in **Urška Furlani**.

Na Pokalu Nemčije so Renčanke štirikrat stale na stopničkah

Izkazale so se kot prave favoritinje, saj so se vrnile s štirimi odličji. **Ana Turel** dve srebrni kolajni, v prostem programu in v kombinaciji, **Lana Pregelj** bronasto v kombinaciji in **Jessica Marka** bron v prostem programu.

Njihove klubske kolegice **Urška Furlani**, **Zoja Muhič** in **Lana Muhič** so osvojile deseto, enajsto in dvanajsto mesto v kombinaciji. Zanje je bilo to prvo tako veliko tekmovanje, zato je

bil njihov glavni cilj predvsem nabiranje ustreznih izkušenj. Maja se je v Freiburgu v Nemčiji odvijalo pomembno tekmovanje Pokal Nemčije oz. German cup 2015. Udeležile so se ga zgoraj imenovane tekmovalke ter **Tanita Kaja Černe** in **Veronika Brešar** iz kluba Pirueta Domžale, ki so bile na predhodnih izbirnih tekmovanjih izbrane v slovensko reprezentanco. Imele so zahtevno nalogo: ubraniti kolajne iz preteklega evropskega prvenstva,

ki se je lani avgusta odvijalo v Renčah, saj so se tekmovanja udeležili najboljši tekmovalci sveta, razen Avstralcev. Po prihodu domov je tekmovalke in trenerje, kot je že v navadi, na kotalkališču čakal prijeten sprejem, kjer so jim sotekmovalci in prijatelji iskreno čestitali.

Majda Rusjan
Foto: Uroš Uršič, arhiv
KK Renče, Bogo Rusjan

Nogomet v Renčah

V nogometnem društvu v Renčah se skozi celo leto trudijo, da je našim otrokom lepo in da radi prihajajo na treninge. Seveda je za vse člane ND Renče največja nagrada, da lahko tekmujejo s svojimi vrstniki in jih tudi premagujejo. Zavedajo se, da z dobrim treningom pod vodstvom usposobljenih trenerjev lahko premagajo marsikateri klub tako iz Slovenije kot tudi tujine.

Večkrat se zgodi, da ND Renče gosti tekme tudi na mednarodnem nivoju. Tako je bilo v nedeljo, 26. aprila 2015, ko so v ND Renče pod okriljem MNZ Nova Gorica, ki je organizirala 12. turnir narodov za kadete, priredili in gostili tekmo med Hrvaško in ZDA. Tekmo si je ogledalo precej gledalcev, med njimi pa je bilo zaslediti tudi mlade nogometaše iz ND Renče. Tudi tovrstne prireditve so za mlade nogometaše motivacija in hkrati vzgled, da se z dobrim treniranjem lahko veliko doseže.

Nogometni kamp v času počitnic

Z zaključkom šolskega leta se delo v ND Renče ne zaključuje. Za tiste nogometne navdušence, ki nogometno žogo spretno vrtijo med nogami in imajo radi nogomet, bodo poskrbeli tudi na nogometnem kampu. Celodnevni nogometni kamp pod vodstvom trenerja **Zorana Trivunovića** se bo odvijal v Renčah in bo potekal v dveh terminih, in sicer: od 20. do

Utrinek iz tekme Hrvaška - ZDA

31. julija 2015 in od 3. do 14. avgusta 2015. Za več informacij pokličite na tel. št. 040 952 942. Pohitite, število mest je omejeno.

Vabilo k vpisu v ND Renče

Imaš rad nogomet? Se pri tem neizmerno zabavaš? Želiš svoje nogometno znanje nadgraditi? Mogoče želiš spoznati nove prijatelje? Tekmovati? Potem ne čakaj! Pridruži se ND Renče, kjer ti bodo strokovno usposobljeni trenerji omogočili maksimalno razviti tvoj nogometni potencial.

Vabimo dekleta in fante vseh starosti, da se nam pridružijo in zaigrajo v različnih starostnih

ekipah ND Renče. Dobrodošli vsi. V ND Renče ostaja timski duh ... Vsi za enega, eden za vse ... Pridi tudi ti in postani del ekipe ND Renče!

Za vse informacije glede vpisa od U7 do U11 vam je na razpolago nogometni trener **Matej Mlečnik**, ki je za vas dosegljiv na tel. št. 041 418 730, za starejše od U11 pa je trener Zoran Trivunović, ki je za vse informacije na razpolago na tel. št. 040 952 942.

Vodstvo ND Renče želi vsem svojim članom prijetne, razigrane in nepozabne počitnice.

Boštjan Valič
Foto: Matjaž Bizjak,
arhiv ND Renče

Velikonočni koncert otroških cerkvenih zborov

Velikonočno praznovanje se navadno prične teden pred veliko nočjo, na cvetno nedeljo, vrhunec doseže na veliko noč, traja pa še en teden po veliki noči, do bele nedelje.

Za veliko noč je značilno, da kristjani praznujemo doma, v krogu družine, kar pa navadno ne velja za velikonočni ponedeljek. Ta dan je namenjen obiskom sorodnikov in

prijateljev ter druženju z njimi. V ta namen je otroški cerkveni pevski zbor z Vogrskega, ki ga vodim **Katarina Tischer Gregorič**, v goste povabil otroški cerkveni pevski zbor iz Bukovice, ki ga vodi **Adrijana Lazič**. Zbora sta zbranim po maši zapela vsak nekaj pesmi. Otroke iz Bukovice so z instrumenti spremljali: s flavto **Lina** in **Mia**, s trobento **Miha** in s kitaro **Aleksij**. Otroke z Vogrskega pa sem s kitaro in harmoniko spremljala **Katarina**. Nato sta zbora združila moči in za

konec zapela Hallelujah in Pesem vesela. Koncert sta oba zbora ponovila še v cerkvi v Bukovici v soboto po maši. Vodji obeh zborov se zahvaljujema obema duhovnikoma, **g. Cvetku** in **g. Vojcu**, za dano priložnost, organistu **Jerneju** za spremljavo skupne pesmi in vsem, ki ste nam prisluhnili.

Katarina Tischer Gregorič
Foto: Vojc Žakelj

Zaključek otroškega oratorija

Zadnji otroški oratorij v šolskem letu 2014/15 je bil res nekaj posebnega. Na zadnjo majsko soboto smo se otroci skupaj s starši odpravili na romanje na Most na Soči.

Že zjutraj nas je na železniški postaji pozdravilo toplo sonce in nam napovedalo prečudovit dan. In res je bilo tako. Z vlakom smo se odpeljali do Mosta na Soči. Najprej smo obiskali cerkev sv. Lucije, kjer smo imeli sveto mašo, ki je bila obarvana

z otroškim petjem. Po prijetnem druženju in igrah v naravi, ki so jih pripravila starejša dekleta, so otroci komaj čakali, da se srečajo s kapitanom ladjice Lucija. Že sprejem na ladjico je bil nekaj posebnega. Kapitan je skupaj z otroki odpel pesmico »Naša četica koraka« in nas s tem sprejel za svoje potnike. Otroška radovednost ne pozna meja. In prav je tako. Tega se je zavedal tudi prijazen kapitan, ki je otrokom povedal marsikaj zanimivega. Med drugim tudi to, kaj ladjico poganja in, v največje veselje otrok, za trenutek jim je celo

prepustil krmilo ladje. Mladi kapitani in kapitanke so nas varno pripeljali v pristan, kjer smo se kapitanu zahvalili za prijetno vožnjo in se s hitrim korakom odpravili proti železniški postaji. Preživeli smo čudovit dan, poln otroškega veselja, obarvan z dobro voljo, petjem in prijetno družbo. Vsem želimo lepe počitnice. V jeseni pa ... Nov oratorij in še kakšno lepo presenečenje.

Martina Bizjak
Foto: Tomaž Stres

Prva svetovna vojna – odhod na fronto

»Čez mesec ali dva bomo že doma, zagotovo pa jeseni, ko odpade listje – no ja, če se kaj zavleče, pa najkasneje za božič.« je na začetku poletja 1914. leta veljalo prepričanje med vojaki, ki so odhajali. S temi tolažilnimi besedami so mirili tudi svoje družine. Prepričani so bili, da bo vojna kratka in bo zmaga prepričljiva. A minila sta dva meseca, minila sta božič in velika noč, pa se še vedno niso vrnil. Preživele so čakala še štiri težka leta, štiri leta trpljenja, pomanjkanja in smrti soborcev ter prijateljev.

Avstrijska propaganda je kmalu po atentatu začela s prepričevanjem ljudi, da je vojna nujna, da je treba Srbe kaznovati. Po večjih mestih so bili tudi protesti proti Srbiji in manifestacije v podporo Avstriji. Srbe so prikazovali kot divjake, ki jih je treba naučiti kulturnega obnašanja. Manifestacije v podporo vojakom in vojni so bile tudi v Gorici. Novi čas, ki je izhajal v Gorici, je v številki 31 z dne 30. julija 1914 na naslovnici med drugim zapisal: »Odšli so v pravično vojsko!«, nato pa s članki v podporo nadaljeval s patriotskimi slogani. Med drugim je bila omenjena tudi velika manifestacija, ki je bila ta dan na Travniku v Gorici, kjer je Mestna godba pred kasarno igrala patriotske pesmi. Vojaška godba pa je igrala pred c.kr. glavarstvom marš »Princ Evgen« in cesarsko himno. Po vaseh ni bilo opaziti veselja in navdušenja za vojno. Naši predniki so v molitvah prosili za može in fante, ki so odhajali na fronto. Marsikatera mati in žena je zadnjič objela svojega sina in moža. Tako je kurat – župnik **Ciril Zamar** imel mašo že 28. julija 1914 »za one vojake, ki odrinejo na vojsko«, 2. avgusta 1914 pa mašo za blagor domovine in molitve za mir. Vojaki so odhajali na fronto z vlaki, ki so bili glavno prevozno sredstvo. Na peronih večjih mest so jih pozdravljale navdušene

množice, otroci pa so mahali z zastavicami in jim metali cvetje. Kmalu pa so se domov začeli vračati vlaki z ranjenci. Posledica avstro-ogrske vojne napovedi Srbiji je bila splošna mobilizacija v Rusiji; Nemčija je Rusiji napovedala vojno, kar ji je nalagala zavezniška pogodba. 5. avgusta je tudi Avstro-Ogrski c.kr. veleposlanik v Petrogradu ruskemu ministru zunanjih zadev izročil noto z vojno napovedjo 6. avgusta, in tako se je začela prva svetovna vojna. V naslednjih dneh so si države izmenjevale

vojne napovedi. Nad Evropo so se zgrnili črni oblaki. Le Italija je ostala trenutno nevtralna, saj je 1. avgusta proglasila svojo nevtralnost, ker se vojaško ni čutila sposobne spustiti se v vojno in je diplomatsko čakala na razplet dogodkov. Na zahodni meji je še vladal mir, čeprav so tudi naši predniki z nezaupanjem in strahom zrlji v prihodnost.

Jože Ropoša
Fotografiji in razglednica: iz zbirke
Jožeta Ropoše

Velika razstava v Udinah, posvečena spominu na začetek »Velike vojne«

Člani Filatelističnega društva iz Udin so, skupaj s člani sorodnih društev v Furlaniji, ob 100. obletnici začetka vojne med Italijo in Avstro-Ogrsko (23. 5. 1915), s poudarkom na bojevanju na Soški fronti, priredili veliko filatelistično in dokumentarno razstavo.

Poimenovali so jo »Il Dovero della memoria: Centenario della Grande Guerra«, potekala pa je na dveh lokacijah: od 21. do 31. maja 2015 v hali 7 na sejmišču pri Udinah (Torreano di Martignacco, Padiglione 7) ter 23. in 24. maja v reprezentančni dvorani Mestne hiše v Udinah (Salone del Popolo- Municipio di Udine). Z dokumentarnim in filatelističnim gradivom je bila predstavljena predvsem italijanska vojska, ki je sodelovala v tej vojni. Poleg italijanskih pa sta na razstavi sodelovala tudi dva slovenska predstavi-

ka: **Magda Maver** iz Nove Gorice in **Jože Ropoša** z Volčje Drage. Magda je v svoji zbirki s filatelističnim gradivom celovito predstavila avstro-ogrsko vojaško pošto, ki se je uporabljala na celotni Soški fronti. Jože je v svoji zbirki predstavil vojaško pošto avstro-ogrskega XVI. korpusa, ki je branil goriško področje do reke Vipave, s filatelističnim in slikovnim gradivom pa tudi končne železniške in vojaške postaje, ki so služile za oskrbo goriškega in SZ kraškega dela fronte: Kemperlišče, Volčjo Drago, Gradiscutto (Gradišče nad Prvačino), Prvačino in Dornberk. Italijanski

organizatorji so bili slovenskega prispevka k tej razstavi zelo veseli, predvsem pa so izrazili želje po nadaljnjem sodelovanju.

Ines Ropoša
Foto: osebni arhiv Jožeta Ropoše

Obletnica posvetitve cerkve Sv. Lovrenca v Bukovici

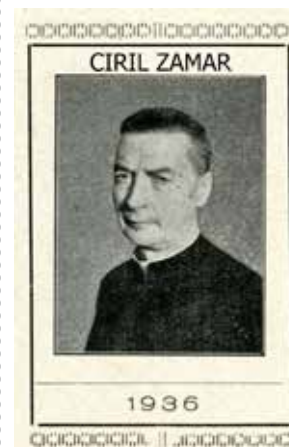

Cerkev Sv. Lovrenca v Bukovici ima dolgo zgodovino. Prvotna cerkev se je nahajala v takratnem centru vasi, v Britofu (poleg pokopališča). Prve omembe cerkve segajo v leto 1523.

Tedaj je območje Britofa spadalo pod sodno oblast Rihemberka (sedaj Branik). Verjetno je cerkev bila zgrajena že prej, saj se v Goriškem urbarju iz leta 1507, ki je bil v privatni lasti grofov Coronini, omenjajo dajatve, ki so jih morali dajati posamezniki iz Bukovice (tedaj Bukhawicz, Buckhawicz

...) in Volčje Drage (tedaj Wolczidragy, Wuolczidragy ...). Prva svetovna vojna in bombardiranje naših vasi je povzročilo tudi uničenje cerkve v Bukovici. Prvotna cerkev je bila sicer manjša – iz popisa vojne škode, ki so jo opravili 16. oktobra 1921 lahko razberemo, da je cerkev imela le 14 klopi za vernike. Biljenski kurat **Ciril Zamar**, ki je imel v oskrbi, poleg cerkve v Biljah, še podružnični cerkvi v Orehovljah in Bukovici, je po prvi svetovni vojni vložil ogromno truda, da se je začelo z izgradnjo nove cerkve v Bukovici. Temeljni kamen je bil slovesno

blagoslovljen 16. decembra 1928. Novi list je 11. julija 1929 v št. 16 oznanil, da je bila 1. julija postavljena streha in je zeleni mlaj oznanjal veselo novico, da so zidovi pod streho. Cerkev je bila posvečena 11. avgusta 1935. V zadnjih letih se je cerkev precej obnovilo, za kar gre zasluga predvsem sedanjemu župniku gospodu **Vojcu Žaklju**. Letos avgusta bomo praznovali že 80. obletnico posvetitve cerkve Sv. Lovrenca v Bukovici.

Jože Ropoša
Fotografiji in razglednica: iz zbirke Jožeta Ropoše

Spomini

Kako smo pričakali svobodo leta 1945 v naši občini.

Ob koncu druge svetovne vojne oz. osvoboditve domačega kraja mi je bilo osem let. Pred oči mi prihajajo trije dogodki iz tistega časa, ki se jih spominjam.

Prvi je ta, ko se je iz prisilnega dela v Nemčiji, kamor je bil deportiran, po dveh letih, zaradi hude pljučne bolezni, vrnil oče Viktor. Ker je bil kmet, prostora zanj v takrat goriški bolnišnici ni bilo. Zanj se je trudila mati Maksima z družino, kakor je vedela in znala. Po nekaj mesecih so ga na prošnje očetovega svaka in matere končno le lahko sprejeli v bolnišnico, vendar so zdravniki ugotovili, da mu ne morejo več pomagati. Poslednjič se je vrnil domov. V bolnišnici je oče, ko je imel še nekaj moči v sebi, napisal pismo družini, svojo izpoved kalvarije od zajetja do vrnitve domov.

Pismo mi je še dandanes drag spomin na očeta. Pri otroškem srcu mi je bilo hudo, ker sem se zavedal, da se oče poslavlja od tega sveta.

Vendarle se je iskrica veselja vžgala v mojih očeh ob drugem dogodku, ob postavljanju slavoloka v čast partizanom in ameriškim zaveznikom ob osvoboditvi

domovine na vhodu v našo vas iz biljenske smeri. Z nekim velikim zanosom so ga postavili fantje in možje. Visoko nad glavami so na skrajnih stebrih izobesili zastave zmagovalcev, na sredi je kraljevala podoba Triglava z zmagovito zvezdo na vrhu. Pod njim je bil na tablah izpisan vaški davek drugi svetovni vojni. Otroci

smo se okrog njega lovili, plezali vanj in čezenj, saj je bil kakor nekakšen utrjen most čez cesto. Tudi pričujoča slika kaže na mogočnost slavoloka.

Tretja zgodba gre pa tako: na naši domačiji, pri Lovčevih, so imeli ameriški vojaki izvidniško točko. V senci dreves so lahko nemoteno opazovali dogajanje na cesti, kdo in kaj se premika po njej. Iz njihove kuhinje sem bil deležen marsikaterih dobrot. Da so bili prijazni in ustrežljivi, se je izkazalo ob smrti očeta Viktorja, ko so nam priskrbeli krsto in sveče, ker se tega pri nas ni dobilo. Bližal se je njihov odhod. Enega od vojakov sem spominjal na njegovega sina. Zaželel si je spominske fotografije z menoj. Z materinim dovoljenjem sem se z vojakom odpeljal v Gorico, kjer je nastala spominska fotografija. V zahvalo so me dobesedno zasuli s sladkimi dobrotami in čokolado, tako da sem še dva dni potem bruhal od preobilja. Takšni so moji grenko-sladki, pa tudi veseli spomini na tisti čas.

Tekst in foto: Jožko Lovec

Podpis dogovora o vključitvi Občine Renče-Vogrsko v izvajanje projekta za pridobitev listnine »Občina po meri invalidov«

Ponedeljek, 20. april 2015, je bil za Občino Renče-Vogrsko prav poseben dan. Svet za invalide Občine Renče-Vogrsko je gostil člane Projektnega sveta ZDIS za projekt »Občina po meri invalidov«.

Obiska so se udeležili **Rajko Žagar** (predsednik Projektnega sveta ZDIS), **Drago Novak** (predsednik ZDIS), **mag. Andrejka Fatur – Videtič** in **mag. Jelka Fužir** (članici ZDIS) ter **Tatjana Bečaj** (strokovna sodelavka ZDIS). Poleg gostov so bili na sestanku prisotni tudi člani Sveta za invalide, podžupan **Radovan Rusjan**, **mag. Valter Adamič** (predsednik MDI Goriške), **Igor Miljavec** (predsednik MDSS Nova Gorica), **Primož Grebenjak** (član Društva paraplegikov S Primorske), **Igor Juretič** (Združenje multiple skleroze Slovenije – podružnica Nova Gorica), **Albinca Pisk** in **Franko Pregelj** (občinska svetnika), **Vladka Gal Janeš** (višja svetovalka I za družbene dejavnosti pri Občini Renče-Vogrsko), člani Sveta za invalide Občine Renče-Vogrsko. Drago Novak, predsednik ZDIS, je v uvodu pozdravil vse prisotne v imenu največje reprezentivne invalidske organizacije v Sloveniji – Zveze delovnih invalidov Slovenije (ZDIS), ki je nosilka projekta »Občina po meri invalidov«. Nato je iskreno čestital vsem, ki so v občini aktivno vključeni v projekt »Občina po meri invalidov«, in vsem, ki živijo v občini, za dosežke in za odgovornost, ki jo prevzemajo pri ustvarjanju enakih možnosti, socialnega vključevanja in nediskriminacije invalidov. Nadaljeval je, da ZDIS vidi projekt »Občina po meri invalidov« kot dobro podlago za uveljavljanje Standardnih pravil za izenačevanje možnosti invalidov, Konvencije OZN o pravicah invalidov, Agende 22 v lokalni skupnosti in ga razvija v prepričanju, da ta projekt preide v gibanje za večjo kvaliteto skupnega življenja in socialno vključenost vseh občanov v lokalni skupnosti, kjer se bo presleglo mnenje, da gre le za interes invalidov; kjer se bo ustvarjala pozitivna družbena klima za socialno vključevanje vseh občanov, kjer se bo skušalo doseči večjo kvaliteto skupnega življenja v lokalni skupnosti ob upoštevanju različnosti in posebnih potreb posameznih skupin prebivalstva in njihovo vključenost v življenje lokalne skupnosti. Sledil je podpis Dogovora o vključitvi Občine Renče-Vogrsko v izvajanje projekta za pridobitev listnine »Občina po meri invalidov«, ki so ga podpisali **Aleš Bucik**, župan Občine Renče-Vogrsko (predhodno), **Drago Novak**, predsednik ZDIS in **mag. Valter Adamič**, pred-

sednik MDI Goriške.

Vse prisotne je pozdravil **Radovan Rusjan**, podžupan Občine Renče-Vogrsko, ki je opravičil odsotnost župana **Aleša Bucika** in povedal, da je Občina Renče-Vogrsko vseka kor prepoznala odgovornost za uresničevanje akcijskega načrta v dobro vseh občanov, tudi invalidov, in zaželel vsem uspešno delovno srečanje ter dobro počutje v Občini Renče-Vogrsko.

Konkretne aktivnosti iz poročila za leto 2014 in akcijskega načrta za leto 2015 je nato predstavila **mag. Katarina Tischer Gregorič**, predsednica Sveta za invalide.

Vladka Gal Janeš je nato k besedi povabila **mag. Valterja Adamiča**, predsednika MDI Goriške – pobudnika vključitve Občine Renče-Vogrsko v projekt »Občina po meri

invalidov«. **Mag. Valter Adamič** je poudaril pomen prenosa dobrih praks med MO Nova Gorica, ki je že prejemnica listine »Občina po meri invalidov«, in Občino Renče-Vogrsko. Prenos dobrih praks poteka v obe smeri, kjer ne gre za naloge, ki so zakonsko določene in trajne, ampak za dodatno vrednost, nadgradnjo, nekaj novega.

Dva inovativna projekta VDC Stara Gora je predstavila **Tea Leban**, direktorica VDC Stara Gora in članica Sveta za invalide Občine Renče-Vogrsko, in sicer **Štefanov center** (zaposlitveni center) in mednarodni projekt (kako v družbi najti način za zaposlitev invalidov; prenos praks; povezovanje).

Rajko Žagar, predsednik projektnega sveta ZDIS za projekt »Občina po meri invalidov«, je pozdravil prisotne in predstavil še ostali prisotni članici projektnega sveta ZDIS. Poudaril je, da je akcijski načrt bogat, še več pa je bilo povedanega na sestanku; predvsem je pohvalil delo na področju zaposlovanja invalidov.

Mag. Andrejka Fatur Videtič, članica projektnega sveta ZDIS, je v uvodu povedala, da jo veseli, da smo vsi skupaj uigran tim, da smo prepoznali lokalno okolje in njegovo specifičnost. Tudi ona meni, da je akcijski načrt kvaliteten z ogromno nalogami. Pohvalila je zaposlitveni center, dragoceno se ji zdi delo z otroki in mladino, predlagala pa je, da bi se v akcijski načrt vključilo še kaj iz bogate razprave na okrogli mizi in iz sestanka z invalidskimi organizacijami (tudi aktivnosti invalidskih organizacij). Prisotne je spomnila tudi na Akcijski program Vlade za invalide 2014–2021, ki naj bo močna podlaga in orodje pri delu v prihodnje. Pohvalila je izvedbo tečaja znakovnega jezika, v katerega so bili vključeni tudi zaposleni iz bank, trgovin ... Prav tako je pohvalila tudi rehabilitacijsko naravnano mobilno pomoč, saj je invalid tako

čim dlje samostojen. Posebej je zadovoljna s povezovanjem s CIRIUS-om na področju kulture; pohvalila je kotalkarsko revijo in projekt »Življenje je košarka«. Na področju zdravstva je predlagala, da invalidi zdravstvenim delavcem povedo, kaj potrebujejo (opozorila je na CINDI programe in na to, da zdravstveni delavci ne vedo, kaj so potrebe invalidov).

Mag. Jelka Fužir, članica projektnega sveta ZDIS je povedala, da je projekt »Občina po meri invalidov« pomemben s stališča poti in ne cilja. Ocenjuje namreč, da smo predvsem v smislu povezovanja na zastavljeni poti že daleč.

Za sodelovanje se je zahvalil **Rajko Žagar**, predsednik projektnega sveta ZDIS, in zaželel veliko vztrajnosti tudi vnaprej. Napovedal je ponovni obisk septembra, pred oddajo pisnega poročila Občine Renče-Vogrsko o realizaciji akcijskega načrta za leto 2015.

Katarina Tischer Gregorič
Foto: Bogo Rusjan

Predstavitev Društva civilnih invalidov vojn Primorske

Društvo povezuje invalide, ki so utrpeli poškodbe od ubojnih sredstev ali kot nevojaške osebe ob spopadih oz. napadih. V vseh 24 primorskih občinah je še 230 civilnih invalidov vojn, od teh so štirje iz občine Renče-Vogrsko. Leta 1945 nas je bilo 3000. Sedež društva je v Novi Gorici, Sedeževa 8.

Prvi Ustanovni zbor civilnih vojnih invalidov za slovensko Primorje je bil 2. novembra 1958. S tem se je začelo organizirano delovanje civilnih invalidov vojn na Primorskem. Od tedaj naprej društvo redno izvaja poseben socialni program, ki se je z leti prilagajal razmeram in potrebam civilnih invalidov vojn, saj se s povečevanjem povprečne starosti članov, ki dosega že 75 let, spreminjajo tudi potrebe. Trenutno izvajamo 9 podprogramov, in sicer:

- skrb za ohranjanje zdravja: sofinanciranje terapij in zdravljenja, predvsem kot preventiva;
- preprečevanje in blaženje socialnih in psihičnih posledic invalidnosti: obiski na domovih, izdelava socialne in zdravstvene slike posameznega člana, strokovne ekskurzije in srečanja, okrogle mize, sofinanciranje tehničnih in

- ortopedskih pripomočkov;
- šport in rekreacija: organiziranje športno-rekreativnih dejavnosti (športna tekmovanja invalidov, pohodi, razna športna srečanja); za invalide so to zelo pomembne dejavnosti;
- usposabljanje za aktivno življenje in delo: seznanjanje članov o pravicah za boljše socialno vključenost, ciljna druženja, delavnice, predavanja, podpora invalidu in družinam pri uveljavljanju pravic, pomoč pri usposabljanju za delo in življenje;
- kulturna dejavnost: sodelovanje s kulturnimi ustanovami, ogled kulturnih znamenitosti, udeležba na kulturnih prireditvah, vzpodbujanje ustvarjalnosti invalidov, objavljanje literarnih prispevkov invalidov v internem društvenem glasilu;
- usposabljanje invalidov in drugih za delo z invalidi: izobraževanje prostovoljcev in družinskih članov za delo z invalidi, delavnice za invalide, predavanja v primeru sprememb zakonodaje, svetovanje;
- prevozi invalidov: namenski individualni prevozi članov, ki imajo težave zaradi organiziranja prevoza pri uradnih zadevah, zdravstvenih storitvah in drugih opravilih ter prevozi, vezani na posamezen program;

- informativna dejavnost: program je namenjen obveščanju članov o dejavnostih društva, izvajanju in možnostih koriščenja programov društva, spremembah predpisov in o drugih pomembnejših zadevah;
- preprečevanje in odpravljanje ovir v fizičnem in socialnem okolju s prilagajanjem dostopov ter sofinanciranje prilagoditev bivanjskega okolja.

V zadnjih letih se soočamo z nižanjem sredstev za izvedbo programov in delovanje. Zaradi visoke starostne strukture članstva (povprečje 75 let) pa se potrebe po programih le večajo. Analiza zdravstvenega stanja in giblivosti civilnih invalidov vojn Primorske iz leta 2013 je pokazala, da je med našimi invalidi kar 39 % nesamostojnih, delno samostojnih pa 32 %. Podatki povedo, s kakšnimi težavami se iz leta v leto vedno pogosteje soočamo.

Društvo pričakuje, da bodo tako FIHO (Fundacija invalidskih in humanitarnih organizacij) kot primorske občine tudi v prihodnje, v okviru materialnih možnosti, pomagale sofinancirati načrtovane in prilagojene programe za civilne invalide vojn.

Ciril Habe

Gostili smo Društvo civilnih invalidov vojn Nova Gorica

Tekst in foto:
Katarina Tischer Gregorič

Pred prvomajskimi počitnicami smo v POŠ Vogrsko – v podaljšanem bivanju, gostili **Vinka Lipca** iz Društva civilnih invalidov vojn Nova Gorica.

Vinko nam je s fotografijo predstavil ubojna sredstva, kar je pritegnilo pozornost predvsem fantov. Razložil nam je, kakšne poškodbe so mogoče, če se dotaknemo ali stopimo na neeksplozirano mino, in z nami podelil dogodek iz svojega otroštva, ko je zaradi mine ostal brez roke. Otroci so mu postavljali veliko vprašanj in Vinko jim je prijazno in njim razumljivo odgovarjal. Skupaj smo preživeli prijetno popoldne in spoznali marsikaj, česar še nismo vedeli.

Tudi z gluhami se lahko pogovarjamo

V sredo, 8. aprila 2015, so nas, učence 3., 4. in 5. razreda Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče, obiskali člani društva gluhih in naglušnih iz Nove Gorice: Mojca, Vladan in Katarina. K nam so prišli, da bi nam pokazali, kako se sporazumevajo s kretanjem in da bi nas naučili njihove govornice.

Na začetku smo se jim predstavili, saj smo se pri pouku učili njihove abecede in nekaj besed s kretanjem. Spraševali smo jih, kako se kaj reče, in oni so nam to pokazali. Bilo je zelo poučno. Nato smo jih spraševali o njihovem življenju. Vladan je oglušel pri osmih mesecih zaradi mumsa, odraščal je v Portorožu v zavodu za gluhe. Katarina je oglušela pri treh letih zaradi meningitisa, tudi ona je bila v zavodu. Na koncu pogovora smo za obiskovalce zapeli in kretali pesem Dan ljubezni. Vla-

dan in Katarina pa sta nam zaigrala igrico Fina gospa pri frizerju. Meni je bila zelo smešna. Igra je bila brez besed.

Gal Saksida pa dodaja tole misel: *Meni se zdi, da je jezik gluhih zelo zanimiv in zapleten. Zdi se mi tudi, da je njihovo življenje težko, a se tega sploh ne zavedajo.*

| Bor Žunec, OŠ Renče, 4. a

Obisk z društva za gluhe in naglušne

V sredo, 8. aprila 2015, sta naš razred obiskala člana iz društva za gluhe in naglušne, Vladan in Katarina, in njuna prevajalka, da bi nam predstavili enoročno abecedo in »povedalik« kaj o svojem življenju.

Najprej se je predstavil Vladan. S kretanji nam je povedal, da je pri osmih

mesecih zbolel za hudo boleznijo in izgubil sluh. Na srečo se je naučil znakovne govornice, saj ni znal niti govoriti. Trenutno živi v Novi Gorici.

Katarina je zbolela pri treh letih, do takrat pa je že razvila govor, zato lahko nekoliko govori. Gluha je le na eno uho, nosi tudi slušni aparat. Postala je že babica, njena hčerka pa je prevajalka, zato se lahko med seboj sporazumevata.

Najprej smo spoznali in se naučili enoročne abecede, zato je lahko vsak črkoval svoje ime. Potem smo se naučili tudi nekaj besed v kretanjah.

Petošolci smo ta dan spoznali, da je sluh zelo pomemben, vendar ga lahko vseeno nadomestimo s kretanji.

| Tine Vodopivec, OŠ Renče, 5. a
Foto: arhiv OŠ Renče

Psihološka svetovalnica POSVET – Tu smo zate

V prvem nadstropju Območne enote Nova Gorica, Nacionalni inštitut za javno zdravje, Vipavska cesta 13, Rožna Dolina, prične s 1. junijem 2015 (v sobi 31) delovati Psihološka svetovalnica POSVET – Tu smo zate. Svetovalnica je namenjena posameznikom, parom in družinam v duševni stiski. Svetovalnica bo delovala dvakrat tedensko po tri ure, in sicer ob ponedeljkih od 10.30 do 13.30 in ob

četrtkih od 17. do 20. ure. Svetovalne storitve bodo do aprila 2016 brezplačne.

Občani se lahko naročijo po telefonu 031 704 707 vsak delovni dan med 8. in 20. uro ali po e-pošti info@posvet.org. Zainteresirani posamezniki za svetovanje ne bodo potrebovali napotnice. Čakalne dobe na pogovor v svetovalnici bodo predvidoma kratke, do največ treh tednov. Pogovor s strokovnjakom traja od 45 do 60 minut. V svetovalnici v Novi Gorici bodo svetovali usposobljeni strokovnjaki z različnih področij. S strokovno, hitro in lahko dostopno pomočjo se lahko posamezniki ob opori strokovnjaka učijo uspešnih strategij za razreševanje težav, izboljšanje komunikacije, premagovanje stresa, izgub in stisk ob pomembnih življenjskih odločitvah. Prebivalci

severnoprimorske regije lahko obiščejo svetovalnico, ko so v stiski zaradi:

- študija, službe ali upokojitve,
- težav v partnerskem odnosu,
- odnosov v družini,
- težav z vzgojo,
- občutka izgorelosti, osamljenosti, brezvoljnosti,
- razmišljanja, da življenje nima (več) smisla,
- izgube bližnje osebe,
- pomembnih življenjskih odločitev.

Svetovalnica v Novi Gorici bo delovala pod okriljem projekta MOČ (Pomoč ljudem, znanje strokovnjakom), ki ga vodi Nacionalni inštitut za javno zdravje. Projekt je financiran iz virov programa Norveškega finančnega mehanizma 2009–2014. Mreža psiholoških svetovalnic MOČ je usmerjena v izboljšanje storitev na področju duševnega zdravja v Sloveniji. V okviru projekta bo tako delovalo devet psiholoških svetovalnic v različnih krajih Slovenije (Ljubljana, Kranj, Celje, Laško, Postojna, Sevnica, Murska Sobota, Nova Gorica in Slovenj Gradec).

Doc. dr. Marko Vudrag, dr. med.,
spec. higijene
Foto: Fotolia

7. april – svetovni dan zdravja v Renčah

Svetovna zdravstvena organizacija je svoj rojstni dan, 7. april, izbrala za Svetovni dan zdravja. Na ta dan po svetu potekajo številna srečanja in kampanje, s katerimi organizatorji želijo ljudi osveščati o pomenu zdravega načina življenja. In tudi v Renčah je bilo tako.

Ob letošnjem Svetovnem dnevu zdravja je Zdravstveni dom Nova Gorica v sodelovanju s Krajevnim odborom Rdečega križa Renče organiziral brezplačne meritve najpogostejših pokazateljev, ki ogrožajo naše zdravje. Strokovne delavke zdravstvenega doma so izvajale meritve krvnega pritiska, krvnega sladkorja in telesne teže z analizatorjem telesne mase ter krajanom svetovale o zdravem življenjskem slogu. Izbor meritev ni naključen, saj je znano, da so srčno-žilne bolezni vodilni vzrok smrtnosti v razvitem svetu, veliko Slovencev živi s sladkorno boleznijo, prekomerna telesna

teža pa povzročata številne nevšečnosti in zaplete, ki se jim lahko izognemo. Ker je slogan Svetovnega dneva zdravja 2015 »Varna hrana od kmetije do krožnika«, so številni prisotni prisluhnili razlagi strokovnih delavk o pomenu uporabe

varnih živil in ustvarjanju pogojev, ki nam omogočajo boljše prehranjevalne navade.

Rožica Žvanut
Foto: Majda Rusjan

Krčitve gozda v kmetijske namene

Lastniki gozda se pogosto obračajo na Zavod za gozdove Slovenije (ZGS) z željo, da bi nekdanje kmetijske površine, ki so se v zadnjih desetletjih zarasle z gozdom, ponovno vrnili v kmetijsko rabo. Dovoljenje za krčitev gozda izda ZGS, ki v upravnem postopku lastniku gozda izda odločbo o krčitvi gozda v kmetijske namene. Posegi v gozd, dovoljeni s strani ZGS, so za gozdarstvo sprejemljiv kompromis med nujnostjo posegov in zahtevami gozda oz. celotnega okolja.

Kriterije za odobritev krčitve gozda v grobem določa 21. člen Zakona o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93, 67/02, 115/06, 110/07, 106/10, 63/13 in 17/2014), po katerem je mogoče izkrčiti gozd na območjih, ki so v prostorskih aktih lokalnih skupnosti opredeljeni kot kmetijska zemljišča. Krčitve gozda v kmetijske namene ni mogoče odobriti na območjih varovalnih gozdov in gozdov s posebnim namenom, ki jih določa Uredba o varovalnih gozdovih in gozdovih s posebnim namenom (Uradni list RS, št. 88/05, 56/07, 29/09, 91/10 in 1/2013).

V primeru, da je gozd, ki ga lastnik želi izkrčiti, v prostorskem aktu lokalne skupnosti opredeljen z namensko rabo gozdno zemljišče, je krčitev gozda mogoče izvesti do površine največ 0,5 ha. Ali na območju namenske rabe gozdnih zemljišč ZGS odobri krčenje gozda, je odvisno tudi od lege gozda in poudarjenosti funkcij, ki jih ta gozd opravlja. Funkcije gozda določajo gozdnogospodarski načrti območij in gozdnogospodarski načrti enot, ki jih izdeluje ZGS. Krčenje gozda na območju namenske rabe gozdnih zemljišč tako praviloma ni dopustno tam, kjer gozd opravlja poudarjene ekološke in deloma tudi socialne funkcije. Strokovno neutemeljene so tudi krčitve gozda v kmetijske namene sredi strnjjenih gozdnih kompleksov.

Odločbo o krčitvi gozda v kmetijske namene izda ZGS na pobudo lastnika gozda, kar pomeni, da mora lastnik za izdano odločbo v skladu z Zakonom o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 42/07–UPB3, 126/07 in 88/10) plačati upravno takso v višini 4,54 EUR za vlogo in 18,12 EUR za odločbo, kar skupaj znese 22,66 EUR. Poleg plačila upravne takse je lastnik dolžan plačati tudi stroške postopka, ki predstavljajo

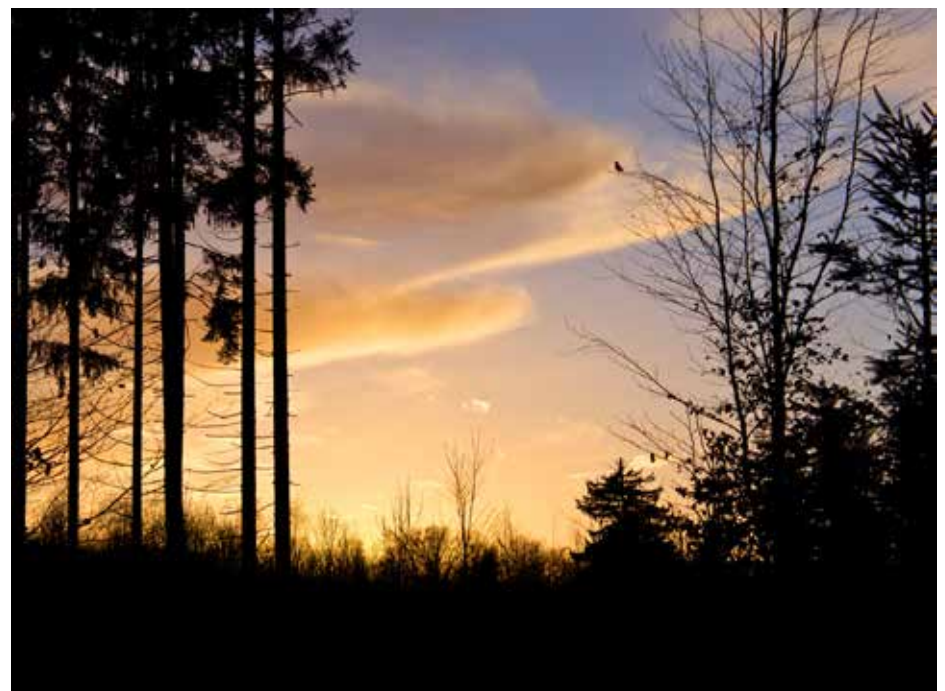

Izvedena krčitev gozda v kmetijske namene na območju Kolombana v Slovenski Istri

materialne stroške organa, in sicer potne stroške uradnih oseb za ogled gozda in strošek za označitev in evidentiranje gozdnega drevja za krčitev. Odločbo se izda lastniku gozda. V primeru, da vlogo daje nekdo, ki ni lastnik gozda ali pa je več solastnikov gozda, mora vlagatelj pridobiti soglasje vseh lastnikov gozda. Obrazec za krčitev gozda lahko posameznik dobi na območnih in krajevnih enotah ZGS ali na spletni strani ZGS na spletnem naslovu <http://www.zgs.si>, kjer se v rubriki Posegi v gozdni prostor pod

Vloge lastnikov gozdov nahaja obrazec z imenom Vloga za krčitev gozda. Stranka mora v primeru, da ne želi izkrčiti celotne parcele, ob vložitvi vloge na katastrskem načrtu zarisati območje zelene krčitve. Zakonski rok za pridobitev krčitvenega dovoljenja je največ dva meseca od vlozene popolne vloge.

Matej Reščič
Foto: Matej Reščič in Stock photo

Vstopna točka VEM

V okviru vstopne točke VEM v RRA Severne Primorske, d. o. o., Nova Gorica, nudimo konkretno, uporabno, predvsem pa profesionalno strokovno svetovalno pomoč v postopku pred registracijo podjetja, administrativno pomoč v postopku same registracije samostojnega podjetnika in svetovanje v kasnejših fazah poslovanja podjetnika.

Storitve vstopne točke VEM:

Informacije za ustanovitev, razvoj in poslovanje podjetij.

Hitrejša in cenejša ustanovitev podjetij. Poenostavitev postopkov po elektronskih poteh za potencialne in obstoječe podjetnike.

Storitve podjetniškega svetovanja. Informacije že delujočim podjetjem.

Preko eVEM vstopne točke so omogočeni tudi postopki vpisov v sodni register za družbe z omejeno odgovornostjo.

Kje nas najdete?

Pisarna vstopne točke VEM se nahaja v prostorih RRA Severne Primorske, d. o. o., Nova Gorica, na Trgu Edvarda Kardelja 3, 5000 Nova Gorica, v pritličju zgrad-

be Arhiva. Vhod v poslovne prostore je nasproti restavracije Marco Polo. Vabljeni v velikem številu!

Kontakt:

Amelija Skomina Zorn, mobil: 051 313 883, e-pošta: Amelija.Skomina@rra-sp.si
Mag. Bruno Mihelj, mobil: 051 382 266, e-pošta: Bruno.Mihelj@rra-s

p.si

RRA severne Primorske
Regijska razvojna agencija d.o.o. Nova Gorica

SUDOKU

Junij 2015, avtor Roland Tischer

			7				
		6	1	9			5
		1		5		7	2
	2		8			9	5
6							3
	8	7			5		6
	3	9		7		6	
2				4	8	3	
						9	

R			O	S		K	
	K	L		I			A
	E		K	L	J		S
	L						
I			J		K		O
						A	
L			E	O	R		J
K				J		A	L
		S		K	L		E

Ključna beseda: KOLESARJI

V		I					
S	E			T		A	
	P	T			S		Z
	S		E		Z		A
	A	Z				V	S
I			L		A	Z	
Z			T			E	V
		E		Z			A
						Z	T

Ključna beseda: ZLATISPEV

Zelenjavna poslastica

Sestavine:

- 3 jajčevci
- 3 bučke
- 3 zelene paprike
- 4 paradižniki
- 4 žlice olivnega olja
- 1 čebula
- 1 strok česna
- 1,5 žličke soli
- 0,25 žličke mletega popra
- 1 list bazilike
- 80 g naribanega parmezana
- 60 g masla

Jajčevce operemo, olupimo in narežemo na kocke. Bučke operemo in narežemo

na debelejšje kolobarje. Paprike operemo, jim odstranimo semenje in jih narežemo na tanke trakove. Paradižnik operemo, za trenutek potopimo v vročo vodo, olupimo in narežemo na osminke. Čebulo in česen olupimo in nasekljamo.

V kozici segrejemo olje, dodamo čebulo in česen. Pražimo ju toliko časa, da čebula postekleni. Dodamo zelenjavo, sol, poper in list bazilike. Jed premešamo, znižamo temperaturo, pokrijemo in kuhamo 10 minut.

Pečico vklopimo na 200 °C. dobro namaštimo ognjevarno posodo in vanjo naložimo maso. Potresemo jo s sirom, obložimo s koščki masla in pečemo v ogreti pečici 15

minut, da se obarva zlatorumeno. Postrežemo z belim ali črnim kruhom.

Čas priprave in kuhe: 35 minut.

Renata Tischer

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik reklamnih oglasov:

2 strani	297 x 210 + 5 mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 5 mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(Cene so brez DDV.)

Oglasi morajo biti pripravljani v formatu EPS, Ai ali v visokoresolucijskem PDF-ju, v CMYK-barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi in tekst v krivuljah.

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem listu je treba poslati na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom **"ZA OBČINSKI LIST"**.

- Tekst naj bo pisan v formatu "Microsoft Office Word".
- Fotografije naj bodo v formatu JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta.
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot "Priponke".
- Teksti in avtorji fotografij naj bodo podpisani s polnim imenom in priimkom.
- Nepodpisanih tekstov ne bomo objavljali.
- Če so prispevki preveliki (datoteka presega 10 MB), naj se prispevek pošlje v več delih.
- **Prosimo, da se držite rokov oddaje prispevkov (naslednjič do 20. 9. 2015)!**

OBČINSKI LIST – URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov Občinskega lista, ki ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno, je 1400.

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga

Telefon: (05) 338 45 00

Uredništvo: Alenka Gregorič – glavna in odgovorna urednica, Boris Arčon, Katarina Tischer Gregorič, Vesna Pahor, Bogo Rusjan, Renata Tischer in Katjuša Žigon

Lektoriranje: Jasna Živec

Oblikovanje in grafična postavitve:

Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: Tiskarna Nanoti, d. o. o.

Občinski list

Datum izida glasila: 24. junij 2015

Partizančkov počitnice**Partizančki bomo:**

- telovadili na gimnastičnih orodjih in poligonih (velik in mali trampolin, različna plezala ...),
- uživali v gibanju z zanimivimi drobnimi rekviziti (ritmični trak, žoge, kolebnice ...),
- spoznavali in se igrali različne športne in družabne igre (hokej, nogomet, badminton, košarka, igre z vodo ...),
- se preizkušali v likovnih in plesnih ustvarjalnih delavnicah,
- raziskovali manj znane kotičke Renč in iskali skriti zaklad,
- jahali konje in se imeli zelo lepo.
- Cena enotedenskega programa znaša 80 EUR na otroka (ob prijavi vsaj 10 otrok na termin). Pri vpisu dveh ali več otrok iz iste družine znaša cena 70 EUR.
- **Prijave sprejema Sara Čotar na tel. št. 040 416 924.**

V ceno je vključeno:

- 5-dnevno celodnevno varstvo ob delavnikih od 7:30 do 16:00,
- dopoldanska malica, kosilo, popoldanska malica, pijača (ki je ves čas na razpolago),
- majica Partizančkovih počitnic,
- spominski CD,
- skupinska fotografija,
- diploma,
- medalja,
- priložnostna darila,
- jahanje konj,
- spoznavanje terapevtskih psov Tačke pomagačke.

Oprema, ki naj jo ima otrok v nahrbtniku: rezervna oblačila, obuvalo za pohod, kopalke, brisača, klobuk in krema za sončenje. Za pestre, ustvarjalne, zabavne, poučne in predvsem varne športne počitnice bo skrbela izkušena ekipa vaditeljev in trenerjev športne gimnastike pod vodstvom profesorice športne vzgoje.

POLETNE PARTIZANČKOVE POČITNICE trajajo od 29. 6. do 3. 7. in so namenjene otrokom od 5. do 10. leta starosti.

Vabljeni,
ŠD Partizan Renče

VABLJENI

Vabilo in napoved dogodkov

Prireditve v kraju smo začeli tako, kot se to običajno začne: s pesmijo.

V četrtek, 14. maja 2015, ob 18. uri, smo zapeli na reviji pevskih zborov v kulturni dvorani v Renčah. 23. junija 2015 pa bomo v popoldanskem času pripravili TRŽNICO.

Ob jubileju je prof. **Anka Lipicer** pripravila raziskovalno nalogo o zgodovini šolstva v Renčah od njegovih začetkov do leta 2000. Na prireditvi, ki bo 1. oktobra 2015, ob 18. uri, v Dvorani Zorana Mušiča v Bukovici, bo v okviru Dnevoev evropske kulturne dediščine predstavila knjigo, ki bo izšla pod naslovom »Po izreku starejših občinarjev osnovala se je prva šola v Renčah leta 1815«. Kako so nastajali zapisi v šolski kroniki pa nam bodo povedali nekdanji ravnatelji. V kulturnem programu bodo otroci Vrta Bukovica predstavili stare običaje in praznovanja. Pripravili bodo razstavo starih predmetov. Pripravili bomo tudi brošuro, v kateri bodo objavljeni predvsem prispevki otrok in učencev ter tematske razstave o preteklosti in sedanjosti šole.

Povabilo na osrednjo prireditve, ki bo v tednu otroka, boste prejeli oktobra. Skupaj z osrednjo prireditvijo naj bi sovpadal tudi zaključek energetske sanacije šole.

| Bogomir Furlan, ravnatelj

MOHORJEVO 2015 V RENČAH

10. in 11. JULIJA 2015

Petek, 10. julija:

ob 19. uri:

Odprtje razstave slik, nastalih na mednarodnem ekstemporu 30. maja v Renčah.

(Prizorišče: Kulturna dvorana v Renčah.)

ob 18. uri:

Nogometni turnir veteranov.

(Prizorišče: Športni park Renče.)

VABLJENI

Sobota, 11. julija:

ob 10. uri:

Prvi »kolesarski juriš« iz Renč na Trstelj.

(Zbirno mesto kolesarjev bo v Renčah pri Goriških opekarnah.

Prijavnico najdete na spletni strani Krajevne skupnosti Renče: www.rence.si)

od 16. do 19. ure:

Turnir v družabni igri s kartami: »Briškula«.

(Prizorišče: pod kostanji med starim renškim mostom in mlinom ob reki Vipavi.)

Otroška likovna delavnica.

(Prizorišče: pod kostanji med starim renškim mostom in mlinom ob reki Vipavi.)

Športno-rekreacijski spust z čolni po reki Vipavi.

(Prizorišča: štartno mesto spusta na jezu pri Arčonih, reka Vipava, cilj pri starem renškem mostu.)

Predstavitve renških zaselkov, gostujočih Krajevnih skupnosti, Osnovne šole Renče, Društva upokojencev Renče, Rdečega križa Renče in pobratene občine Štarancan.

(Prizorišče: stojnice pod kostanji med starim renškim mostom in mlinom ob reki Vipavi.)

od 20. ure dalje:

Družabnost s plesno zabavo ob živi glasbi.

(Prizorišče: pod platanami za stavbo Krajevne skupnosti Renče oz. za nekdanjim Zadrudnim domom.)

KS Renče, Društvo KUL-TU-RA Renče

LAKENESS 2015

– v naši občini se bo dogajalo že osmo leto zapored!

Društvo Mladi Renče-Vogrsko že osmo leto zapored pripravlja poletno dogajanje v naši občini. Poletje v Bukowci, po novem Lakeness, ki postaja eden izmed najbolj zanimivih in prepoznavnih poletnih dogodkov na Primorskem, je pred vrati!

Obisk festivala raste iz leta v leto, prav tako raste tudi vsebinska pestrost in bogatost programa. Ta je sestavljen tako, da zadovolji najširši možni krog obiskovalcev, ne glede na glasbeni okus ali generacijo. Letos z dogajanjem začnemo v petek, 3. julija 2015, trajalo pa bo vse do konca poletnih počitnic. Tako bo na Volčji Dragi ponovno vse v znamenju športa, zabave, izobraževanja in kulturnih dogodkov. Več informacij o samem programu kmalu, za pokušino vam predstavljamo nekaj dogodkov:

- **petek, 3. julij**, otvoritev poletnih dogodkov,
- **petek, 10. julij**, Fresh hip-hop movement se predstavlja/'hip hop piknik (grafitiranje, breakdance, hip-hop koncert),
- **petek, 17. julij**, vikend športa,
- **petek, 14. avgust**, Woodhouse (večer elektronske glasbe s svetovno znanimi DJ-ji; Robert Dietz, Marko Nastić, Mike Vale, Roli),
- **petek, 21. avgust**, Rock šok (večer rock glasbe s skupinama Elvis Jackson in Happy Ol' McWeasel).

VABLJENI

V okviru festivala Lakeness bodo potekale tudi različne delavnice na teme mehkih kompetenc, iskanja prve zaposlitve in učnih procesov. Vsebine delavnic bodo v polni meri prilagojene potrebam in željam ciljne publike. Delavnice bodo potekale na tedenski ravni in bodo trajale dve do tri ure, odvisno od tematike in aktivnosti obiskovalcev.

Dogajalo se bo od srede do nedelje, seveda nismo pozabili na športne tečaje, karaoke, jogo, jazz večere, weakbording ... Podroben raspored vam bo znan kmalu. Se vidimo! Bar ob jezercu že obratuje! In sicer v juniju od petka do nedelje med 14. in 24. uro, vabljeni!

Društvo Mladi Renče-Vogrsko

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko Občinskega lista je

20. september 2015

Naslov za pošiljanje prispevkov za Občinski list: obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom: ZA OBČINSKI LIST